

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra geografie

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Analýza rozmístění podnikání zaměřeného na hazardní
hry s využitím nástrojů GIS na příkladu města Cheb**

Petra Komárková

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Martin Blažek

České Budějovice

2012

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu práce Mgr. Martinu Blažkovi za cenné rady a připomínky při tvorbě této bakalářské práce. Dále bych ráda poděkovala Ing. Martinu Maškovi, řediteli odboru Stavebního při Městském úřadě Cheb, a Ing. Monice Šimečkové z oddělení územního plánování odboru Stavebního při Městském úřadě Cheb za poskytnutí materiálů a cenné informace.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svoji bakalářskou práci na téma *Analýza rozmístění podnikání zaměřeného na hazardní hry s využitím nástrojů GIS na příkladu města Cheb* vypracovala samostatně pouze s využitím zdrojů a literatury uvedených v seznamu literatury.

Prohlašuji, že souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách.

V Českých Budějovicích

.....

Podpis studenta

Anotace

Komárková, P., 2012: Analýza rozmístění podniků zaměřeného na hazardní hry s využitím nástrojů GIS na příkladu města Cheb. Bakalářská práce. Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, 61 s.

Bakalářská práce se zabývá analýzou rozmístění hazardních her ve městě Cheb s využitím nástrojů GIS. Předkládaná práce sleduje vývoj regulace a rozmístění podniků zaměřených na hazardní hry ve městě a identifikuje problémové lokality. V teoretické části je nejprve diskutována problematika typů výherních hracích zařízení a vývoj právních předpisů zabývajících se regulací hazardu v rámci České republiky. Jsou zde nastíněny také možnosti obcí regulovat hazard na svém území. Tyto poznatky jsou následně aplikovány na území města. Důležitou součástí bakalářské práce jsou mapy, které znázorňují vývoj regulace hazardních her na území města Cheb v letech 2002 – 2012, a také mapy zachycující aktuální rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry v letech 2011 – 2012.

Klíčová slova: rozmístění, hazardní hry, nástroje GIS, Cheb

Annotation

Komárková, P., 2012: Analysis of the distribution of gambling businesses in the town of Cheb using GIS tools, Bachelor thesis, University of South Bohemia, Pedagogical fakulty, Department of geography, 61 pages.

The thesis analyzes the distribution of gambling in the town of Cheb, using GIS tools. This work follows the development and distribution of business regulation aimed at gambling in the city and identifies the problem sites. The theoretical part is first discussed the issue of types of gaming device and development of legislation dealing with gambling regulation in the Czech Republic. There are also outlined possibilities for municipalities to regulate gambling within their territory. This knowledge is then applied to the town. An important part of the thesis are maps that illustrate the evolution of regulation of gambling in the town of Cheb in the years 2002 – 2012, and also maps showing the current deployment of gambling businesses in 2011 – 2012.

Key words: distribution, gambling, GIS tools, Cheb

OBSAH

1	ÚVOD A CÍLE PRÁCE	7
2	PŘEHLED LITERATURY.....	9
3	METODIKA A ZDROJE DAT.....	12
4	GEOGRAFIE MĚSTA.....	15
5	VÝZKUM MĚSTA.....	17
6	VYUŽITÍ GIS V MĚSTSKÉM PROSTŘEDÍ	19
7	VÝHERNÍ HRACÍ ZAŘÍZENÍ V ČR	21
7.1	Výherní hrací přístroje	21
7.2	Videoloterní terminály	22
8	HISTORIE A VÝVOJ LOTERIJNÍHO ZÁKONA	24
8.1	Průběh jednání o podobě novely loterijního zákona z 1. ledna 2012	24
8.2	Situace po vydání novely	25
9	MOŽNOSTI OBCÍ REGULOVAT HAZARD NA SVÉM ÚZEMÍ .	27
9.1	Regulace podle zákona o obcích	28
9.2	Regulace podle loterijního zákona	28
9.2.1	Situace do 31. prosince 2011	29
9.2.2	Situace od 1. ledna 2012	29
9.3	Návrhy konkrétních řešení.....	30
10	ANALÝZA ROZMÍSTĚNÍ PODNIKŮ S VHZ VE MĚSTĚ CHEB	31
10.1	Regulace podniků s VHZ v letech 2002 – 2009 podle obecně závazných vyhlášek města Cheb.....	31
10.1.1	Vyhláška 610/2002	31
10.1.2	Vyhláška 8/2006	32
10.1.3	Vyhláška 10/2006	33
10.1.4	Vyhláška 6/2009	34
10.2	Rozmístění podniků s VHZ k roku 2011 a aplikace § 17 odst. 11, loterijního zákona	35
10.3	Vyhláška 3/2011 – počátek regulace terminálů	36

10.4	Regulace provozní doby podniků s VHZ a jiných provozoven služeb bez VHZ podle vyhlášky 7/2011	37
10.5	Srovnání rozmístění podniků s VHZ k roku 2011 s údaji z výzkumu veřejného mínění	40
10.6	Rozmístění a regulace podniků s VHZ k 15. březnu 2012 podle znění vyhlášek platných tomuto datu	41
10.7	Srovnání rozmístění podniků s VHZ s funkčním využití ploch	43
11	ZÁVĚR.....	46
12	SEZNAM LITERATURY A PRAMENŮ	48
13	SEZNAM TABULEK A OBRÁZKŮ	53
14	PŘÍLOHY	54

1 ÚVOD A CÍLE PRÁCE

Pojem „hazard“, jak ho známe dnes, se na území České republiky objevuje až od roku 1989. Sice již ve 20. letech 20. století byl na našem území vyroben první hrací přístroj, který dostal licenci k provozu v roce 1926 (Kasal 1999), ale až do roku 1989 nelze hovořit o nijak výrazném rozmachu hazardních her. Právě až revoluční rok 1989 přinesl politické změny inspirované západem a s nimi i západní styl života. Ne všechny tyto změny však byly pro českou společnost, jak se později ukázalo a ukazuje i dnes, příznivé. Jednou z takových změn bylo právě povolování hazardních her na našem území. Samosprávy totiž po roce 1989 ochotně začaly, s vidinou příjmů, na svém území povolovat provoz výherních hracích přístrojů, které k nám byly dováženy ze zahraničí. Tento krok se zprvu zdál pro města a obce finančně velmi výhodný, avšak dnes jim toto rozhodnutí způsobuje velké problémy.

Práce se zabývá problematikou hazardu ve městě Cheb, kde je toto téma velice aktuální. Město se již od roku 2002 snaží regulovat hazard na svém území prostřednictvím obecně závazných vyhlášek k regulaci hazardu, avšak po dlouhou dobu tato snaha nedosáhla požadovaných výsledků. V práci je zachycen vývoj regulace hazardních her na území města a rozmístění podniků zaměřených na hazardní hry s využitím nástrojů GIS.

Jedním z cílů předkládané práce je zjištění rozmístění podniků umožňujících přístup k hazardním hrám formou terénního šetření. Mezi cíle patří také analýza postoje města Cheb k podnikání v oblasti hazardních her na základě analýzy restriktivních opatření města. Dalším cílem práce je analýza a zhodnocení aktuálního rozmístění podniků s výherními hracími zařízeními a identifikace problémových a rizikových lokalit ve městě s využitím nástrojů GIS.

Po prostudování základní literatury a na základě dosavadních znalostí o dané problematice se domnívám, že počet videoloterních terminálů ve městě Cheb převyšuje počet výherních hracích přístrojů. Dále předpokládám, že ve městě Cheb dochází ke koncentraci podniků zaměřených na hazardní hry do určitých lokalit města. V neposlední řadě se domnívám, že majiteli a provozovateli podniků zaměřených na hazardní hry ve městě Cheb jsou převážně obyvatelé vietnamské národnosti.

První část práce je zaměřena na teoretické poznatky řešeného tématu. Úvodní kapitola se zabývá diskusí literatury k dané problematice. Dále je popsána metodika zpracování a zdroje dat v práci použitých. Následují obecné kapitoly, které se zaměřují na problematiku vymezení města, výzkum města a využití prostředků GIS v městském

prostředí. Další kapitoly teoretické části se věnují problematice hazardních her v České republice. Jsou zde rozděleny typy výherních hracích zařízení, které se na našem území nachází, a také je zachycen vývoj zákona o loteriích, který provoz těchto zařízení ve větší či menší míře upravuje. V poslední kapitole teoretické části jsou nastíněny možnosti obcí při regulaci hazardu na svém území s návrhy dalších možných řešení. Poznatky z první části práce jsou poté aplikovány v části druhé, analytické, která se věnuje analýze rozmístění podniků s výherními hracími zařízeními a vývojem regulace hazardních her na území města Cheb. Tato část je zaměřena především na analýzu právních předpisů k regulaci hazardních her na území města a také na rozmístění podniků s výherními hracími zařízeními. Vývoj regulace a rozmístění hazardu je, s využitím prostředků GIS, zaznamenáno v mapách pro lepší představu situace ve městě v daném období.

2 PŘEHLED LITERATURY

GEOGRAFIE MĚSTA

Jedinou univerzální definicí města je definice administrativní, podle které městem označujeme každou obec, která má městský úřad nebo magistrát (v tomto případě hovoříme o statutárních městech). Tato definice je však platná pouze pro území ČR a v každé zemi je rozdílná. Z geografické hlediska však univerzální definice města či městského prostředí neexistuje. Podle Moschelesové (1937) je město živý sociální organismus, který je vnitřně diverzifikován. Definováním města, mimo jiné, se ve své knize ze široka zabývá Hrůza (1965). Votrubec (1980) ve své knize jmenuje velké množství autorů, kteří se pokusili město definovat. Za nejucelenější definici považuje definici Velké sovětské encyklopedie (1955), podle které je město sídelní centrum, které vzniklo v důsledku prohlubování společenské dělby práce v období, kdy se řemeslo oddělilo od zemědělství a kdy vznikla pravidelná směna zboží, soukromé vlastnictví výrobních prostředků a otroctví. Variabilitu možných definic města ukazuje Mayer (1971) a dále také Frey, Zimmer (2001).

Podle Sýkory (1993) jsou předmětem zájmu geografie města především městské struktury, stejně jako procesy ovlivňující změnu těchto struktur v čase. Městskými strukturami se ve své knize zabývá Hrůza (1965). Podrobněji poté tyto struktury rozebírají Toušek, Kunc, Vystoupil (2008). Ti je dělí na funkční, sociální a fyzickou prostorovou strukturu a následně tyto pojmy vysvětlují. Kubeš, Perlín (1998) se poté ve svých skriptech zabývají vybranými problémy funkční prostorové struktury, kterou dále dělí na zóny. Kubeš a kol. (2009) tyto zóny rozebírají ještě podrobněji na příkladu města České Budějovice.

VÝZKUM MĚSTA

Jednodušší než město definovat je však nalézt metody, jakým způsobem na město nahlížet a zkoumat jej. Mnozí autoři zabývající se v dnešní době výzkumem městského prostředí se inspirovali pracemi sociologů Chicagské školy, zejména pak prostorovými aspekty vnímání města. U některých autorů Chicagské školy, jako byli Thrasher (1927) a Zorbaugh (1929), byl kladen důraz také na vizualizaci získaných dat, k čemuž byly využity mapy.

Důležitost práce v terénu při zkoumání města vyzdvihují Anderson (1923) a Thrasher (1927). Podle nich by měl být kladen důraz na příběh lokality, za účelem

detailněji popsat a zmapovat prostředí jednotlivých částí města. Amin (2007) zastává stejný názor, avšak důraz klade také na propojení dat získaných z terénního průzkumu lokality s různými informačními zdroji a výzkumnými přístupy, jako jsou například řízené rozhovory, dotazníkové šetření, pozorování, studium dokumentů a obsahová analýza tisku.

Výzkumem vnitřní prostorové struktury města a hodnocením aspektů sociálního prostředí se jako jedna z prvních u nás zabývala Julie Moschelesová v rámci své pedagogické a vědecké činnosti. Zájem o geografický výzkum města dokazuje také monotematické číslo *Geografie* (2007) o městě se zaměřením na jednotlivé lokality, ve kterém publikují své články Ilík a Ouředníček.

Kubeš, Perlín (1998) ve své práci upozorňují na důležitost perfektního poznání řešeného území a seznámení se s jeho problémy prostřednictvím terénního průzkumu. Toto stanovisko zastávají i Ouředníček, Novák, Temelová, Puldová (2009), ti však ještě dodávají, že průzkum by měl být prováděn prostřednictvím pozorování, dotazníkového šetření a rozhovory s klíčovými aktéry. Důraz kladou na poznání města i jinak než analýzou dat z běžných pramenů, ale také z méně obvyklých zdrojů, jako jsou například data o kriminalitě Policie ČR. Pozorování v lokalitě využívají také Temelová, Hrychová (2004) a Pospíšilová (2007) ve svých studiích sledujících životní rytmus místa, jeho obyvatel i uživatelů. Temelová a kol. (2007) dále poukazuje na mentální mapování, tj. zjišťování vnímání kvality, uspořádání a preferencí v prostoru, které bylo využito například pro vytvoření mapy strachu na sídlišti.

Ouředníček, Novák, Temelová, Puldová (2009) se zabývají také zpracováním získaných dat. Za důležitou výzkumnou metodu považují, mimo jiné, také kartografickou a GIS analýzu a vizualizaci.

GIS/VYUŽITÍ GIS V MĚSTSKÉM PROSTŘEDÍ

Jako úplně první GIS definoval Tomlinsen (1963), podle něhož je GIS systém určený pro práci s daty nesoucími informace o terénu, využívající nové technologie (tj. počítače). Z pohledu současnosti je však tato definice nekomplexní a neúplná.

Tuček (1998) později definuje GIS jako podmnožinu geoinformatiky a zahrnuje součinnost hardware, software, prostorových dat a lidí, kteří jej používají. K této definici se přiklání také a Voženílek (2000) a Rapant (2006). (De Mers 2008) tyto čtyři komponenty více rozepisuje a přidává k nim také uživatele, programátory, instituce, poskytovatele dat, klienty, technické pracovníky a další.

Rozsáhlejší definici poté zavádí společnost ESRI, která vysvětluje GIS jako organizovaný soubor počítačového hardware, software a geografických údajů navržený pro efektivní získávání, ukládání, upravování, obhospodařování, analyzování a zobrazování všech forem geografických informací. Velmi podobně GIS definuje i US Geological Survey.

Rozsáhlému využití GIS, se zaměřením na využití v městském prostředí, se věnují Maantay a Ziegler (2006). Kniha velmi podrobně líčí možnosti využití GIS v městském prostředí a je doplněna o konkrétní studie a praktické příklady.

HAZARDNÍ HRY/VÝHERNÍ HRACÍ ZAŘÍZENÍ V ČR

Bohužel, publikací věnujících se problematice hazardních her není příliš mnoho. Jedná se spíše o knihy zaměřené na sociopatologické jevy a závislosti, což jsou problematiky s hazardními hrami mnohdy spojené. Fischer, Škoda (2009) řadí mezi faktory, které jsou považovány za příčiny rozvoje společensky negativních jevů, právě i příliš benevolentní provoz hazardních her.

Kasal (1999) se zabývá vývojem výherních hracích zařízení především v Americe, avšak v knize je obsaženo i malé množství informací o historii výherních hracích zařízení v Evropě a také na území ČR.

Hazardními hrami a výherními hracími zařízeními z pohledu vývoje a procesu povolování se zabývají konkrétní zákony, především pak zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách z roku 1990 a jeho následné novelizace. Problematika vývoje hazardu na území ČR je dále rozebírána v konkrétních studiích. Mezi tyto studie patří například *Studie hazardních her v České republice a navrhované změny* vytvořená senátorem Novotným v roce 2008. Další studií je semestrální studie *Narůstající objem hazardu v ČR na příkladu VHP a VLT* (Řezáčová, Salivar, Vlasáková 2010).

Možnostmi obcí regulovat na svém území hazardní hry rozebírají studie *Jak ve vaší obci regulovat hazard a Možnosti a povinnosti regulace hazardu z pozice obce* (Hollan 2011). Dalším dokumentem upřesňující pravomoci obcí regulovat veškerý hazard na svém území je *nález Ústavního soudu z června 2011* vypracovaný v rámci kauzy ohledně obce Chrastavy.

Vývoj rozmístění hazardních her ve městě Cheb je zachycen v konkrétních obecně závazných vyhláškách o regulaci hazardu vydávaných městem v letech 2002 - 2012 na základě zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách a zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

3 METODIKA A ZDROJE DAT

Vzhledem k absenci ucelené literatury týkající se hazardních her na území České republiky (dále jen „ČR“) bylo nutné využít většího množství dílčích materiálů a studií týkajících se této problematiky. Pro zachycení vývoje hazardu v rámci celé ČR byla stěžejními data poskytovaná vládními institucemi, převážně pak ze zdrojů Ministerstva financí ČR (dále jen „MF“). Z údajů, které MF poskytuje veřejnosti, jsem využila zejména zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterijní zákon“). Postupné úpravy a novelizace tohoto zákona posloužily k zachycení vývoje problematiky hazardních her v rámci celé ČR. K ujasnění souvislostí jsem využila také materiál vypracovaný senátorem Josefem Novotným v květnu roku 2008 *Studie hazardních her v České republice a navrhované změny*. Doplnkovými zdroji byly komentáře odborníků, kteří se k problematice vyjadřují, a dále také zpravodajství a jiné články sledující vývoj hazardních her v ČR.

Další část práce se zaměřuje na možnosti obcí regulovat na svém území hazardní hry. Ke zpracování této části byly stěžejními především informace obsažené v materiálech nevládních institucí. Některé z těchto institucí mají na téma regulace v obcích zpracované poměrně obsáhlé studie. Zejména pak občanské sdružení Brnění, o.s., které možnosti obce regulovat hazard na svém území pozorně sleduje od roku 2010. Na webových stránkách poskytuje veřejnosti studii vypracovanou Matějem Hollanem *Jak ve vaší obci regulovat hazard*, která obsahuje cenné informace. V rámci Brnění o.s. také vznikl projekt Mapy hazardu, který podává nejnovější informace o možnostech regulace hazardu v obci, a samotní občané se mohou podílet na tvorbě map zachycujících rozmístění hazardních her přímo v jejich obci. V neposlední řadě jsem čerpala z webových stránek iniciativy Stop hazardu, která spolu s Brnění o.s. vytvořila studii *Možnosti a povinnosti regulace hazardu z pozice obce*. Na webových stránkách Brnění o.s. je také k dispozici semestrální studie *Narůstající objem hazardu v ČR na příkladu VHP a IVT*, zpracovaná v roce 2010 Univerzitou Karlovou v Praze, která se regulací hazardu v obcích zabývá také. Vzhledem k tomu, že se převážná část studií odvolává na zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), pro kontrolu jsem vždy údaje ve studii obsažené s tímto zákonem porovnávala. Doplnkové informace byly také čerpány z webových stránek sdružení Svaz měst a obcí České republiky.

Téměř v každé kapitole se zmiňuji o hracích přístrojích a vzhledem k tomu, že se v různých textech setkáme s odlišným pojmenováním, je nutné zavést jednotnou

terminologii, aby v dalších kapitolách nevznikly nejasnosti nebo nedocházelo ke zcela mylnému výkladu. V práci jsem se tedy rozhodla používat termín „výherní hrací přístroj“ (dále jen „VHP“) pro zařízení, které je povolováno obcí; termín videoloterní terminál (dále jen „terminál“) pro zařízení, které je povolováno MF; a termín výherní hrací zařízení (dále jen „VHZ“) jakožto obecné označení obou zmíněných zařízení (VHP + terminály).

Co se týká přístupu města Cheb k podnikání v oblasti hazardních her, tak to je demonstrováno na průběhu vydávání obecně závazných vyhlášek zabývajících se regulací hazardních her. Převážná část těchto vyhlášek je zveřejněna na webových stránkách města Cheb. Zabývám se však pouze těmi, které místně a časově regulují hazard. Nezabývám se například vyhláškami o poplatku za VHZ, neboť ty pro účely mé práce nejsou až tak důležité. Další cenné informace o vyhláškách a pozadí jejich vzniku mi poskytl ředitel Odboru stavebního při Městském úřadě Cheb (dále jen „MěÚ“) ing. Martin Mašek a ing. Monika Šimečková z oddělení územního plánování. Z důvodu toho, že obce byly oprávněny k regulaci hazardu na svém území až od roku 1998, první obecně závazná vyhláška, která se zabývá regulací hazardu, byla v Chebu vydána v roce 2002. Vývoj vydávání vyhlášek tedy sleduji v letech 2002 – 2012. Pro lepší představu průběhu situace ve městě byly informace obsažené ve vyhláškách (seznamy ulic/provozoven, kde je hazard povolen/zakázán) vyznačeny do map pomocí nástrojů GIS.

Převážná část map byla vytvořena v programu Arc GIS (Arc Map 9.3) a podkladovou mapou, do které byla vyznačena veškerá data, byla vektorová digitalizovaná mapa katastrů města Cheb. Pro účely práce byly využity zejména katastry Cheb a Háje u Chebu (lokality Svatý Kříž). Tato podkladová mapa mi byla poskytnuta Odborem stavebním při MěÚ Cheb.

Při tvorbě map znázorňujících vývoj regulace hazardu na území města byly hlavním zdrojem informace obsažené ve vyhláškách o regulaci hazardu týkající se města Cheb a lokality Svatý Kříž.

V roce 2011 byl terénním průzkumem, za pomoci Policie města Cheb, sestaven seznam podniků, ve kterých se nacházely VHZ. Kromě lokace byly do seznamu zaneseny i informace o majiteli a počty VHP a terminálů v podniku umístěných. Před vyznačením těchto podniků do mapy bylo třeba zjistit jejich umístění v rámci města. K usnadnění práce byl použit program MYSIS, který požadovanou budovu vyhledal podle čísla popisného, popřípadě podle čísla parcely, na které se budova nacházela. Následně byla vytvořena mapa znázorňující rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry s vyznačením, zda se

v nich vyskytují VHP, terminály, nebo jejich kombinace. Všechna data obsažená v seznamech byla zanesena také do atributové tabulky. S využitím těchto informací a znění § 17 odst. 11, loterijního zákona, byla vytvořena mapa, ze které je zřetelné, které podniky spadají do vzdálenosti 100 m od zákonem daných budov. Seznamy těchto budov byly pořízeny za pomoci Odboru stavebního MěÚ Cheb a následně také zaneseny do atributové tabulky a zobrazeny v mapě. Okolí 100 m od těchto budov, ve kterém je podle zákona zakázáno hazardní hry umísťovat, bylo vytvořeno pomocí obalové techniky, tzv. bufferu.

Za účelem srovnání rozmístění podniků s nebezpečnými lokalitami ve městě byla vytvořena mapa rozmístění podniků s VHZ k roku 2011. Mapa s nebezpečnými lokalitami je umístěna v přílohách pod označením „Příloha 7“. Tato mapa byla součástí výzkumu veřejného mínění *Spokojenost občanů s životem v městě Cheb*, který byl realizován jako součást projektu *Implementace efektivního procesního řízení na Městském úřadě v Chebu* v období 5.9. – 21.9.2011.

Mapa znázorňující situaci ve městě Cheb k 15.3. 2012 byla zpracována na základě údajů z vyhlášek, které byly k tomuto datu v platnosti. Informace o stavu podniků, ve kterých se nacházely pouze VHP a povolení k jejich provozu již vypršelo, byly zjištěny terénním průzkumem metodou rozhovoru s majiteli. Informace o stavu v lokalitě Svatý Kříž byly poskytnuty ředitelem Živnostenského úřadu Cheb, ing. Jiřím Jeřábekem.

Poslední mapa zachycuje rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry a funkční využití území města. Mapa funkčního využití města byla vytvořena úpravou a generalizací rozpracované mapy funkčního využití města, kterou mi poskytla její autorka ing. Monika Šimečková. Jedná se o aktuální využití území k roku 2012. Zatím je tato původní mapa ve fázi rozpracování, avšak po dokončení bude součástí aktualizovaných územně analytických podkladů ORP Cheb. Generalizace byla provedena s využitím orientační mapy a územního plánu města, které byly pro město vytvořeny firmou Gepro a jsou zpřístupněny na webových stránkách v podobě webové aplikace. Podle této aplikace byla do mapy zanesena také hranice památkové rezervace ve městě Cheb. K analýze rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry byla dále využita Obecně závazná vyhláška č. 4/2004 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Cheb. Vzhledem k nižší kvalitě mapy, způsobené nečekanými a těžko řešitelnými technickými komplikacemi, není nakonec mapa součástí volných map. Rozhodla jsem se však zařadit ji ve zmenšeném formátu alespoň mezi přílohy, protože si myslím, že i přes neodpovídající kvalitu má mapa určitou vypovídající hodnotu. Tato mapa je umístěna v přílohách pod označením Příloha 8.

4 GEOGRAFIE MĚSTA

V dnešní době se setkáváme s vysvětlením, že geografie města spolu s geografii sídel tvoří tzv. urbánní geografii. Geografie sídel se zaměřuje spíše na prostorové uspořádání a vztahy jednotlivých sídelních systémů, zatímco geografie města se zabývá konkrétním sídlem, jeho vnitřní strukturou a vnějšími vazbami. Pro účely této práce je důležité zaměřit se právě na geografii města.

Geografie města je odvětvím socioekonomické geografie. Předmětem jejího zájmu jsou především městské struktury, stejně jako procesy ovlivňující změnu těchto struktur v čase. (Sýkora 1993) V ČR geografie města zaznamenává prudký rozvoj až v posledních letech. V dřívější době byla řazena do geografie sídel a problematika města byla spíše okrajovou záležitostí. Větší pozornost problematice města věnovaly spíše sociologické nebo urbanistické studie.

Geografie města se v první řadě zaměřuje na město samotné, přičemž vazby města na jeho okolí jsou chápány jako vnější vazby systému se svým okolím. Vzhledem k velkému množství způsobů nazírání na město (velikost, význam, způsobu života a další) je důležité říci, že z geografického či urbánního pohledu pro město neexistuje žádná univerzální definice. Variabilitu možných definic města pak ukazuje například Mayer (1971) nebo Frey a Zimmer (2001). Jedinou obecně platnou definicí města pro území ČR je definice administrativní, podle které je městem každá obec, která má městský úřad nebo magistrát (v tomto případě statutární město). Podle (Sýkora 1993) je město sídelní útvar, pro který jsou charakteristické následující znaky: vysoká hustota a koncentrace obyvatelstva, relativní velikost, vysoká koncentrace a kompaktnost zástavby, specifická demografická, profesní a sociální skladba obyvatelstva, koncentrace právních, řídicích a obslužných funkcí, jejichž význam přesahuje hranice vlastního města, vysoká vnitřní diferenciací a další.

Vnitřní struktura města

Jedním z velmi důležitých témat geografie města je vnitřní struktura města, především pak vývoj prostorových struktur v čase. Těmito prostorovými strukturami jsou jednotlivé městské části (centrum, čtvrti, funkční zóny, předměstí a další). Vnitřní prostorová struktura je tvořena prostorovou strukturou sociální, funkční a fyzickou, přičemž všechny tyto struktury jsou provázané.

Pro účely práce je nejdůležitější zaměřit se na funkční prostorovou strukturu. Tato prostorová struktura znamená rozdělení jednotlivých částí města na zóny podle

převažujícího funkčního využití. Nejde však jen o popis rozložení funkcí, ale i o zachycení vyplývajících toků a vazeb (dopravních, informačních a dalších), tj. o organizaci města. (Toušek, Kunc, Vystoupil 2008) Z funkčního hlediska je možné město rozdělovat několika způsoby, avšak pro nás nejdůležitější je dělení na funkční složky vázané na aktivity obyvatelstva (bydlení, doprava, volný čas a další). Rozlišují se tyto základní typy funkčních zón měst:

- zóna bydlení
- zóna průmyslu
- zóna dopravy a technické infrastruktury
- zóna občanského vybavení
- zóna sportu a oddechu
- zóna památková
- zóna smíšená (Kubeš, Perlín 1998)

Jedním z podtypů obytné zóny je zóna slumů a ghet. V prostředí ČR se jedná o degradované oblasti, které mohou vznikat v těsné blízkosti starých průmyslových areálů a dopravních zařízení. I když se jedná o typ obytné zóny pro ČR netypický, zmiňují ji v souvislosti s koncentrací podniků se zaměřením na hazardní hry, neboť právě v těchto oblastech dochází často k jejich největší koncentraci.

Co se týká památkové zóny, tak ve většině městských památkových rezervací musí být zajištěny podmínky ochrany nemovitých kulturních památek a podmínky pro rozvoj vybraných podnikatelských aktivit. Mnozí podnikatelé si vybírají tyto oblasti k umístění sídla svých podnikatelských aktivit kvůli různým výhodám (prestižní adresa, koncentrace vysokého počtu obyvatel a další). V těchto zónách však pro podnikatele existuje řada nutných omezení. Jedním z nich je, že se vnější podoba podnikatelských objektů musí přizpůsobit požadavkům ochrany památek (např. minimum reklam a štítů). Dále jsou přesně definovány tvary, velikosti, materiály a barvy oken, dveří, štítů, střech, omítek a další. (Kubeš, Perlín 1998)

5 VÝZKUM MĚSTA

V současné sociální geografii patří výzkum města k zásadním tématům. Nejedná se však o záležitost čistě geografickou. Okruh výzkumu zahrnuje řadu témat, na které je nahlíženo z pohledů mnoha vědních oborů. V případě hodnocení sociálního prostředí měst je studium geografie města spjato především s urbánní sociologií. Pro sociální geografii jsou inspirací práce sociologů Chicagské školy hlavně kvůli prostorovým aspektům vnímání města. U některých autorů Chicagské školy jsou tyto prostorové aspekty navíc zvýrazněny využitím map pro vizualizaci získaných dat. (Thrasher 1927)

Výzkum města je založen na empirických studiích, které umožňují důkladné poznání městské reality. Tyto studie se zabývají dílčími tématy výzkumu. Mezi metody empirického sledování patří například:

- Analýza statistických dat - z běžných pramenů, ale také ze zdrojů méně obvyklých; důraz kladen na srovnání různých časových období a zejména na co nejmenší územní detail
- Terénní šetření - na jeho základě je možné získat data, která nebyla získána analýzou statistických dat
- Dotazníkové šetření mezi obyvateli lokality - využíváno spíše v sociologii
- Rozhovor s významnými představiteli
- Mentální mapy

Vysvětlení jevů je obvykle založeno na mikroúrovni sledování a vybraných případových lokalitách, což umožňuje detailní hodnocení daného jevu. Podrobné poznání místa umožňuje pochopení vztahů a příčin uvnitř území a pomáhá při vysvětlování rozmístění jevů a jejich prostorových vztahů. Případové studie jsou zaměřené například na region, obec, městskou lokalitu a další. Mnohdy tyto studie doplňují statistická data. V případové studii jsou propojeny různé informační zdroje a výzkumné přístupy. (Amin 2007) Významným zdrojem informací pro malá území je vlastní terénní průzkum v lokalitě. Výhodou případových studií je také možnost kombinace různých úhlů pohledu. Nejčastějším nástrojem jsou řízené rozhovory s důležitými aktéry a dotazníkové šetření s vybraným vzorkem populace. Důležitou součástí hloubkového průzkumu lokalit je také vlastní zkušenost z místa a znalost území, které usnadňují pochopení skutečností a pomáhají dokreslit charakter míst. (Kubeš, Perlín 1998)

Ryze geografickým přístupem ke studování města je sledování rozmístění jevů v prostoru a jejich vyjádření v mapě. Výsledná mapa však není cílem sledování, ale pouze prvním krokem k dalšímu poznávání. S informací o umístění daného jevu v prostoru je třeba dále pracovat. Samotné rozmístění v rámci města umožní zasadit studovanou lokalitu do širšího prostorového kontextu a odhalit příčiny, mechanismy a důsledky procesů probíhajících přímo v lokalitě. Forma předání a zprostředkování často zásadním způsobem ovlivňuje aplikaci výzkumných výsledků v praxi. Graficky srozumitelné výstupy pomáhají zpřístupnit výsledky výzkumu široké veřejnosti. Vedle tradičních zobrazovacích nástrojů je možné využívat také moderní formy vizualizace a prezentace (např. GIS projekty). (Ouředníček a kol. 2009)

6 VYUŽITÍ GIS V MĚSTSKÉM PROSTŘEDÍ

GIS v posledních letech zasahuje do mnoha oborů lidské činnosti. Pro účely práce je však důležité zmínit hlavně ty obory, které úzce souvisí s prostředím města.

Městské prostředí zahrnuje obrovské množství aspektů, které jsou nositeli ještě většího množství informací. Při zkoumání tohoto prostředí je možné zaměřit se na obyvatelstvo, veřejnou dopravu, infrastrukturu nebo například na služby. Protože tyto systémy spolu koexistují v poměrně malém prostoru, je mezi nimi vysoká míra interakce a nelze na ně nahlížet odděleně. Je zapotřebí si uvědomovat, že jsou mezi nimi určité vazby a souvislosti. A právě GIS se svou schopností spravovat a zobrazovat tak velké množství prostorových i neprostorových informací, které jsou v městském prostředí obsaženy, má mimořádnou úlohu pro naplnění požadavků účelného a správného územního plánování, při kterém je třeba uvědomovat si vzájemné působení různých kombinací prvků ve stejném prostoru.

Schopnost GIS sdělovat informace po vizuální stránce způsobem, který je pochopitelný pro každého jedince, má pro proces územního plánování zásadní význam. Jednak z toho důvodu, že rozhodovací pravomoci vyžadují jasné podání stavu, a dále také proto, že rozhodnutí obvykle zahrnuje i vysokou míru účasti veřejnosti, pro kterou je vizuální sdělení lépe pochopitelné.

Tradiční mapy jsou v tomto ohledu nedostačující, protože kombinují a zobrazují pouze omezené soubory prostorových a neprostorových informací. Například cestovní mapa zobrazuje informace o dané oblasti, které jsou důležité zejména pro řidiče, jako jsou například názvy silnic, jejich polohu, označení hlavní silnice a názvy měst. Pokud se však na tuto stejnou oblast podívá urbanista, jsou pro něj důležité jiné informace než ty, které nalezne v cestovní mapě. GIS umožňuje uživatelům vytvořit smíšené mapy, ve kterých uživatel může kombinovat informace podle potřeby. (Maantay, Ziegler 2006)

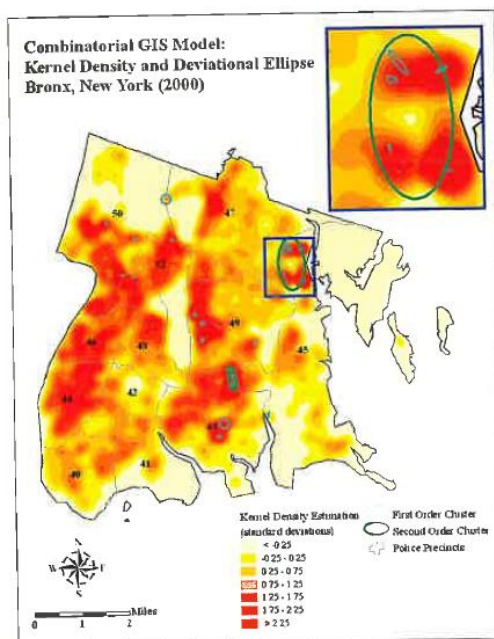
Kromě územního plánování se GIS užívá například také v/ve:

- Obchodu - analýza nalezení nejvhodnější lokality pro nový obchod (na základě demografických dat jako je počet obyvatel, věk, příjem, vzdělání a další), síťová analýza rozvozu zboží
- Distribučních společnostech - databáze kabelů a plynovodů, analýza sítí, směřování v sítích
- Státní správě, na městských úřadech - evidence, dopravní analýzy, volby, sčítání lidu, informační systémy

- Školách - pomůcka k výuce geografie a další.

Na závěr kapitoly je uveden konkrétní příklad využití GIS v městském prostředí. Jedná se o analýzu struktury trestné činnosti ve městě New York, konkrétně v části Bronx. K této analýze jsou využity nástroje GIS za účelem snížení kriminality a popisu krádeží aut. GIS v tomto případě pomáhá komplexně analyzovat prostorové a statistické vztahy a díky metodám a nástrojům identifikovat problémové lokality. K budování strategie pro snížení kriminality je určováno, jaké trestné činy (krádež, loupež, vražda, krádež auta a další), v jakých lokalitách (rezidenční, komerční prostory, centrum, okrajové oblasti), v jakou denní dobu (den, noc, konkrétní den v týdnu, určitá doba) a z jakého důvodu jsou konány. Na základě propojení statistických dat a prostorového umístění lze vysvětlit výskyt daných jevů a díky prostorovým modelům a analýzám do jisté míry také předpovědět kriminální činnosti. Pro tvorbu prostorových modelů jsou použity analytické metody klastrů (prostorových shluků) a hustoty prvků, tzv. hot spot. Klastr je metoda založená na základě nejbližšího sousedství a je vhodná pro použití v menším území. Tato technika identifikuje seskupení bodů, které jsou následně označeny elipsou. Metoda hot spot vyjadřuje oblasti s koncentrací kriminality pro danou oblast v určitém časovém období pomocí barevných odstínů. K efektivnímu vyjádření koncentrace kriminálních jevů s návazností na určitou dobu je použita kombinace obou těchto metod. (Maantay, Ziegler 2006)

Obrázek 1: Kombinace využití metody klastrů a metody hot spot, Bronx, New York (2002)

Zdroj: Maantay, Ziegler 2006, s. 413

7 VÝHERNÍ HRACÍ ZAŘÍZENÍ V ČR

Jak již bylo řečeno, obce po roce 1989 začaly na svém území vydávat povolení k provozu VHP, protože jim z jejich provozu plynuly finanční prostředky. Nejprve se toto rozhodnutí zdálo jako správné, avšak až postupem času se ukázalo, jak těžké je velmi rychle rozmáhající se hazard regulovat. V loterijním zákoně z roku 1990 se až do jeho první novelizace hovořilo pouze o VHP, jejichž povolování bylo výhradně v kompetenci obce. Novela loterijního zákona z roku 1998 však zavedla i pojem „nové technické hry“, do kterých spadaly, mimo jiné, i terminály, kterých se týká i jedna z podkapitol.

Povolovací princip v ČR je v loterijním zákoně konstruován jako nárokový, což znamená, že pokud žadatel o povolení splní dané podmínky, povolující orgán (obec nebo MF) musí povolení k provozu hazardních her vydat, takže se zdá, že hazardu u nás nejsou kladeny téměř žádné překážky. Tyto povolující orgány by měly zajistit a kontrolovat, zda jsou hazardní hry provozovány v mezích právních předpisů, které je upravují. Cílem je chránit společnost před negativními důsledky a také kontrola finančních toků a boj proti nelegálnímu provozu hazardu. V praxi však je kvalita a efektivita státního dozoru velmi nízká. Při 48 000 kontrolách provedených za rok 2005 bylo uděleno pouze 79 pokut. Pracovníkům, kteří tyto kontroly provádějí, chybí profesionalita, proškolení a motivace. (Novotný 2008)

7.1 Výherní hrací přístroje

Vzhledem k tomu, že VHP u nás mají ze všech VHZ nejdélejší tradici, ještě stále tvoří největší podíl v hazardních hrách v ČR. Povolujícím orgánem u VHP je příslušný obecní úřad, avšak to neplatí u VHP, které jsou umístěny v kasinech (ty spadají pod kompetence MF).

Mezi lety 2000 a 2007 počet nově povolených VHP rostl každým rokem zhruba o 10 % a situace k roku 2007 byla taková, že v 3 052 městech a obcích se nacházelo 450 subjektů s povolením k provozu VHP. V těchto subjektech pak bylo přes 60 000 VHP (včetně VHP v kasinech), tj. přibližně 1 VHP na 170 obyvatel, což je číslo velmi vysoké. (Novotný 2008)

Do jednoho VHP je hráči ročně vsazen v průměru téměř 1 milion korun. Tržby provozovatelů však velmi podléhají módě. Například již po 3 měsících se přístroj hráčům okouká a 4 roky staré přístroje jsou dnes již morálně zastaralé. Z těchto důvodů většina

provozovatelů žádá o povolení pouze na půl roku nebo na 1 rok. Nový přístroj, pokud je umístěn na dobrém místě, se zaplatí za 1 rok.

U VHP je výše sázky na jednu hru max. 2 koruny v restauraci, 5 korun v herně a 50 korun v kasinu. Hráče však více zajímají právě hry s možností vyšších sázek a vyšších výher, což jsou právě terminály. Vyšší možná sázka je jedním z důvodů, proč jsou terminály pro společnost větší hrozbou. (Novotný 2008)

7.2 Videoloterní terminály

Terminály spadají pod tzv. „nové technické hry“, které vznikly v druhé polovině 90. let 20. století. Úplně první terminály prosadila v roce 2003 společnost Sazka a.s. (dále jen „Sazka“). Vzhledem k tomu, že se jednalo o úplně nový přístroj, nevztahovaly se na terminály žádné zákony. Sazka si navíc zajistila právní výklad s odborným posudkem, že terminál není VHP a tím pádem se na něj nevztahoval ani loterijní zákon. MF tedy mohlo pro provoz terminálů stanovit libovolné podmínky. Terminály také zcela ignorovaly veškeré vyhlášky upravující hazardní hry, které byly městy vydávány. MF povolovalo terminály i na místech, kde podle zákona nesměly být umístěovány ani VHP. Co se týká sázek, tak na rozdíl od VHP je sázka na jednu hru u terminálů neomezená, což na jedné straně může znamenat vyšší výhry, avšak na straně druhé, a to je častější, i mnohem vyšší prohry.

Vznik prvních terminálů úzce souvisel se stavbou Sazka Arény. Stát si totiž nedovolil investovat miliardy do její výstavby, a tak si Sazka vzala úvěr ve výši 19 miliard korun. MF poté, jako kompenzaci nezafinancování stavby Sazka Arény, povolilo Sazce provozovat terminály, a to téměř bez omezení. Z těchto terminálů šly příjmy nejen Sazce, ale i státu. Aby povolení k provozu terminálů nebyla zpochybňována, do loterijního zákona byla vložena výjimka v podobě § 50 odst. 3 podle které „Ministerstvo může povolovat i loterie a jiné podobné hry, které nejsou v zákoně v části první až čtvrté upraveny, s tím, že v povolení budou všechny podmínky provozování podrobně stanoveny. Použije přitom přiměřeně ustanovení části první až čtvrté.“ (§ 50 odst. 3, zákon o loteriích a jiných podobných hrách) Tento krok MF komentovalo tak, že chtělo Sazce pomoci se splácením dluhu. Povolení k provozu terminálů bylo vydáváno na dobu neurčitou. Původně se mělo jednat o jediný centrální interaktivní videoloterní systém na několik let. Naneštěstí tohoto kroku MF okamžitě využily i další firmy a k roku 2008 mělo licenci již 23 firem, které

provozovaly 56 podobných centrálních systémů. Ke stejnému roku byly hazardní hry v ČR nabízeny cca na 39 000 hracích místech (původně 1 200 sběren Sazky). (Novotný 2008)

Provoz nových technických her porušoval hned několik částí loterijního zákona. Jedním z těchto porušení bylo například to, že stát vydal povolení k provozu terminálů, aniž zajistil technickou kontrolu, což nařizuje § 47 loterijního zákona. EZÚ Praha a ITC a.s. Zlín jsou jediné státem pověřené elektrotechnické firmy, které mají od státu pověření provádět kontrolu loterijní techniky. Dozorem nad terminály však firmy pověřeny nebyly. Jejich provoz byl po dobu tří let od vydání povolení k jejich provozu bez odpovídajícího státního technického dozoru. MF se spokojilo s posudky od revizních techniků z oboru elektro. Existuje i případ, kdy posudek na centrální videoloterní systém byl vydán revizním technikem na hromosvody. I přesto však MF povolilo jeho spuštění.

V současné době právě tyto nové technické hry, zahrnující terminály, zaznamenávají nejvyšší tempo růstu. Ze všeho, co bylo řečeno, je zcela zřejmé, že terminály jsou ve všech směrech pro společnost ještě větší hrozbou než klasické VHP. I přes tuto skutečnost jsou však pravidla pro provoz VHP mnohem přísnější než pro provoz terminálů. Některé rozdíly mezi VHP a terminály zaznamenává následující tabulka.

Tabulka 1: Srovnání vybraných aspektů výherních hracích zařízení v ČR

	VHP	Terminál
Povolující orgán	příslušný obecní úřad	MF
Doba povolení	1 rok	neuveдено (od května 2009 na 10 let)
Počet k 31.12.2009	55 851	46 662
Počet k 31.3.2011	28 293	62 443
Maximální sázka na 1 hru	restaurace: 2 Kč herna: 5 Kč kasino: 50 Kč	neomezená
Maximální možná výhra	restaurace: 300 Kč herna, kasino: 750 Kč	neomezená
Maximální prohra	1 000 - 2 000 Kč	neomezená
Řízení hry	hra je řízena zařízením, na kterém se hra provozuje	hra je řízena ze vzdáleného serveru
Vzhled, výroba, princip hry	zcela totožné	

Zdroj: Ministerstvo financí ČR 2012

8 HISTORIE A VÝVOJ LOTERIJNÍHO ZÁKONA

Jednoznačně nejdůležitějším právním předpisem upravující hazardní hry v ČR je zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách. Jedná se o jeden z prvních zákonů, které byly po roce 1989 vydány. Zákon vznikl v roce 1990 jako kogentní, což znamenalo, že úředníci se nesměli odchýlit od v zákoně daných podmínek pro provozování hazardních her. V praxi to pak znamenalo, že obce nemohly vydávat obecně závazné vyhlášky k regulaci hazardu na svém území.

K první novelizaci loterijního zákona došlo v roce 1998. Po této novelizaci již města mohla omezovat provoz VHP na svém území skrze vydávání vyhlášek. Dále bylo obcím umožněno, aby z VHP získávaly vyšší příjmy, což však obce zrovna nemotivovalo k omezování jejich provozu. Zároveň však byla do novely prosazena již výše zmíněná výjimka § 50 odst. 3, která zavedla pojem „nové technické hry“ a díky níž úředníci MF mohli povolovat hazard (v podobě terminálů) kamkoli a stačil jim k tomu pouze vlastní úsudek nebo firmami dodaný posudek. Tato deformace zákona otevřela prostor ke korupci a následně byla odhalena řada nedostatků v procesu povolování, které měly dopad na obyvatele i na veřejné rozpočty. (Novotný 2008)

Vzhledem k velmi rychle narůstajícímu počtu nových technických her, z nichž největší zastoupení měly terminály, se vláda již v roce 2005 zabývala novelizací zákona, která by zahrnovala právě i úpravu doposud nekontrolovaných terminálů. V letech 2005 - 2008 byly zpracovány tři návrhy avšak ani jeden z nich nebyl schválen.

8.1 Průběh jednání o podobě novely loterijního zákona z 1. ledna 2012

Po předchozích neúspěších bylo v roce 2008 závazně rozhodnuto o důkladné přípravě novely loterijního zákona. Jedním z hlavních důvodů byla úprava některých částí zákona, které nebyly zcela jasně vyloženy a tím pádem byly velmi diskutabilní a snadno docházelo k jejich milnému výkladu.

Od 1. června 2009 bylo pro vydání povolení k provozu terminálů do míst, na něž se vztahovala městská vyhláška, potřeba prohlášení žadatele o dohodě s obcí. (Metodická příručka k povolovacímu procesu 2009, MF) Před tímto datem však MF na tento krok provozovatele upozornilo a následně jim vydalo povolení k provozu na 10 let. Tímto krokem MF porušilo hned několik ustanovení loterijního zákona.

9. června 2010 byla prezidentem Václavem Klausem poslancům vrácena nově zpracovaná novela. Mezi prezidentova odůvodnění patřilo například to, že novelou by se zásadně zúžil okruh příjemců financí na veřejně prospěšné účely a také by v zájmu určitých podnikatelských subjektů mohlo docházet ke zneužívání vyhlášek. (<http://www.klaus.cz>, 2010)

16. srpna 2010 byla vydána nová metodika MF, která nařizovala, že pro terminály měla platit stejná pravidla jako pro VHP. Avšak samotné MF tuto metodiku sabotovalo a i nadále vydávalo povolení k provozu terminálů, ač to bylo v rozporu se zákonem a vyhláškami.

14. června 2011 je výrazným mezníkem, neboť bylo vydáno rozhodnutí Ústavního soudu, že obce mohou a vždy mohly regulovat umístění terminálů a dále že je možné zrušit již vydaná povolení k jejich provozu. Pro terminály od této doby měly závazně platit stejné zákony jako pro VHP. (Rychetský, Ústavní soud, 2011)

9. listopadu 2011 ministr financí Kalousek předložil návrh nového zákona o provozování sázkových her. Tento zákon nově navrhoval zrušení možnosti obcí vydávat vyhlášky k regulaci hazardu na svém území a také zvýšení maximální hodinové prohry. Je zcela zřejmé, že zákon zněl zcela ve prospěch rozvoje hazardu.

1. ledna 2012 vstoupila v platnost novela loterijního zákona. Novelou bylo zrušeno ustanovení o 100m vzdálenosti a terminálům uloženo 3-leté přechodné období, po které nesmí být zrušeny jejich již vydaná povolení. VHP a terminály jsou na stejné úrovni a platí pro ně stejné podmínky provozu a stejné zákony. Novela je však v konfliktu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., který žádnou přechodnou lhůtu nezmiňuje. Dále je novela v konfliktu s Ústavou ČR, protože zasahuje do ústavního práva obce na samosprávu. Pro obce tato novela do budoucna znamená, že bude v jejich kompetenci více regulovat hazard na svém území tím, že si mohou určit místo i čas provozu heren. Do 3 let pak budou moci vytlačit i terminály povolené MF. Co se týče zdanění hazardu, tak od roku 2012 provozovatelé nově odvádějí 20 % z rozdílu mezi vsazenými sázkami a vyplacenými výhrami. (<http://www.penize.cz>, 2011)

8.2 Situace po vydání novely

Podle veřejného ochránce práv Pavla Varvařovského však nejsou legislativní změny v novele loterijního zákona dostačující. Zejména nesouhlasí s 3-letou přechodnou lhůtou, kterou má MF na vypovězení již vydaných povolení. Varvařovský se snažil

o nátlak na MF již během celého průběhu jednání o novele, avšak všechny jeho připomínky zaslané na MF byly buď ignorovány, anebo popřeny.

(<http://www.prvnizpravy.cz>, 2012)

I po vydání novely loterijního zákona se však ukazuje, že dosavadní legislativní změny opravdu dostačující nejsou. Vláda se tedy 29. února 2012 sešla, aby projednala nový loterijní zákon. Tento zákon zavádí novou terminologii. VHP i terminály spadají pod označení „hra provozovaná prostřednictvím technického herního zařízení obsluhovaného přímo účastníkem sázkové hry“ a pro obě zařízení tedy platí stejná pravidla bez výjimky. Tato herní zařízení povoluje specializovaný finanční úřad, přičemž obec může vyhláškou provoz některých hazardních her na svém území omezit nebo zcela zakázat. Zákon také upravuje limit sázek a limit na maximální hodinovou prohru v závislosti na umístění zařízení. Projednávání návrhu zákona však bylo přerušeno a jeho budoucnost je v této chvíli (k 22. dubnu 2012) nejasná. (Nový loterijní zákon: jednání přerušena, 2012)

9 MOŽNOSTI OBCÍ REGULOVAT HAZARD NA SVÉM ÚZEMÍ

Regulace provozu hazardních her bylo původně postaveno mimo působnost obcí, na jejichž území byl hazard provozován. Až novelizací loterijního zákona v roce 1998 obce získaly možnost hazard regulovat, avšak pouze částečně. Obecně závaznými vyhláškami mohly stanovit místo a čas provozu VHP a také určit místa, ve kterých byl provoz VHP zcela zakázán. Protože se však tyto vyhlášky týkaly pouze VHP, paradoxně pak v obcích docházelo k tomu, že v místech, kde vyhláškou byly zakázány VHP, byly MF povolovány terminály, jejichž regulace v kompetenci obce nebyla (na konci roku 2009 činil počet VHP 52 % celkového počtu VHZ, o 16 měsíců později už jen 30 %). (Novotný 2008)

V roce 2007 obce využily část loterijního zákona, která jim dávala možnost regulovat nově i terminály. V této části zákona se hovořilo o tom, že nemůže být povoleno žádné VHZ, které narušuje veřejný pořádek. Obce za narušování pořádku považovaly právě existenci terminálů na místech regulovaných vyhláškou. Porušování veřejného pořádku však bylo nutné doložit například záznamy policie a jinými podklady. Vztah mezi obcemi a MF se mezitím zhoršoval, protože terminály byly v těchto místech i nadále povolovány.

V srpnu 2010 se pravidla pro povolování terminálů změnila. Obce, které neměly vydanou vyhlášku o provozu VHP, byly chápány tak, že na jejich území nedochází k porušování veřejného pořádku, a tak povolení k provozu terminálů byla vydána automaticky. Jinak tomu bylo však u obcí, které vyhlášku měly. Obce s vydanou vyhláškou byly kontaktovány MF před vydáním povolení a požádány o doložení podkladů o porušování veřejného pořádku s konkrétními důkazy. Pokud tak obec neučinila nebo důkazy nebyly dostatečné, MF povolení k provozu terminálu vydalo. Tento systém pouze dokládá, jak velmi omezenou možnost obce měly ve vyjadřování se k povolování terminálů, i přesto, že především obec zná nejlépe důsledky provozu hazardních her na svém území. (Řezáčová 2010)

Novela loterijního zákona, která vzešla v platnost 1. ledna 2012, již dává obcím větší pravomoci k regulaci hazardu na svém území. Pro regulaci lze využít zákon o obcích, nebo zákon o loteriích. V dalších podkapitolách jsou tyto možnosti regulace rozebrány.

9.1 Regulace podle zákona o obcích

Regulace podle zákona o obcích vznikla v reakci na obcházení loterijního zákona ze strany MF. První obcí, která k regulaci využila zákona o obcích, byly Františkovy Lázně v únoru 2010. Ty svou obecně závaznou vyhláškou vydaly na základě § 10, písm. a), zákona o obcích, který hovoří o právu obce zajišťovat na svém území veřejný pořádek. Toto ustanovení zákona poté zní následovně: „Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.“ (§ 10, písm. a), zákon o obcích) Město Františkovy Lázně tedy usoudilo, že provoz VHZ je právě tou činností, která veřejný pořádek zásadně narušuje. Vyhláška byla napadena Ministerstvem vnitra (na popud MF) u Ústavního soudu, avšak Ústavní soud konstatoval, že vyhláška je v pořádku a že obce na základě svého ústavního práva na samosprávu mohou veškeré VHZ na svém území regulovat. (Hollan 2011)

9.2 Regulace podle loterijního zákona

Regulace hazardu podle loterijního zákona není příliš účinná, neboť zákon z roku 1990 má, i přes novelizace, velké nedostatky a navíc je jeho znění ze strany MF dlouhodobě ignorováno. Praxe byla po dlouhou dobu taková, že MF povolovalo terminály do míst, kde byl vyhláškou obce zakázán provoz VHP. Tato situace se však změnila po nálezů Ústavního soudu o obecně závazné vyhlášce Chrástavy. Ústavní soud potvrdil stanovisko, které bylo po celou dobu více než jasné, avšak zákonem zcela opomíjené, a to že obce vždy měly pravomoc regulovat na svém území všechny typy VHZ, tedy i terminály. Až do nálezů se MF tvářilo, že obecní regulace terminálů není možná. Ústavní soud však konstatoval, že pod pojem VHP spadají veškeré hazardní přístroje povolované obcí i MF, tedy i terminály. Dále Ústavní soud konstatoval, že pokud je povolení v rozporu s vyhláškou, je MF povinno zahájit řízení o přezkumu. To je uvedeno i v § 43, odst. 1, loterijního zákona, který zní: „Orgán, který loterii nebo jinou podobnou hru povolil, zruší povolení, jestliže nastanou nebo dodatečně vyjdou najevo okolnosti, pro které by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit, nebo se ukáže dodatečně, že údaje,

na jejichž podkladě bylo povolení vydáno, jsou klamné.“ (§ 43, odst. 1, zákon o loteriích a jiných podobných hrách) Je poté tedy povinností MF, jako povolovacího orgánu, zrušit povolení.

9.2.1 Situace do 31. prosince 2011

Do 31. prosince 2011 bylo možné (dle původního znění loterijního zákona) vydávat obecně závazné vyhlášky na základě ustanovení § 50 odst. 4 a dle ustanovení § 17 odst. 11.

Regulace podle § 50 odst. 4

„Obec může stanovit obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti, že výherní hrací přístroje mohou být provozovány pouze na místech a v čase vyhláškou určených, nebo stanovit, na kterých veřejně přístupných místech v obci je provozování výherních hracích přístrojů zakázáno.“ (§ 50 odst. 4, zákon o loteriích a jiných podobných hrách) Tento paragraf byl aplikován podobně jako při výčtu míst, kde smí či nesmí být hazard provozován, dle zákona o obcích.

Regulace dle § 17, odst. 11

„Provozování výherních hracích přístrojů nesmí být povoleno ve školách, školských zařízeních, v zařízeních sociální a zdravotní péče, v budovách státních orgánů a církví, jakož i v sousedství uvedených budov. Okruh vzdálenosti do 100 m od těchto budov může stanovit obec vyhláškou.“ (§ 17, odst. 11, zákon o loteriích a jiných podobných hrách) Do těchto budov byly zařazeny všechny školy a školská zařízení, zařízení sociální péče, zařízení zdravotní péče, budovy státních orgánů a budovy církví.

Na ustanovení upozorňuje i občanské sdružení Brnění ve svém projektu Mapy Hazardu. Tento projekt mapuje právě porušování 100m vzdálenosti v obcích ČR a samotní občané se mohli a i nadále mohou spolupodílet na jeho tvorbě. (Hollan 2011)

Toto ustanovení však bylo zrušeno k 1. lednu 2012 a tím i jediná možnost plošně regulovat hazard na území obce.

9.2.2 Situace od 1. ledna 2012

Novelizací byl do loterijního zákona přidán § 45 odst. 3, na jehož základě se obec stává účastníkem „prvního správního řízení o vydání povolení k provozování této loterie nebo jiné podobné hry v provozovně na určité adrese u všech hazardních přístrojů povolovaných MF“. (§ 43, odst. 3, zákon o loteriích a jiných podobných hrách)

K velmi důležitým změnám v zákoně patří přechodné ustanovení, podle kterého vyhlášky platné od 1. ledna 2012 nemají vliv na povolení k provozu terminálů ani jiných

zařízení povolených MF, která byla vydána před 1. lednem 2012. V tomto případě povolení nesmí být zrušena do 31. prosince 2014. „Dobu platnosti těchto povolení omezí Ministerstvo financí tak, aby jejich platnost skončila nejpozději dnem 31. prosince 2014, budou-li tyto loterie a jiné podobné hry provozovány v rozporu s obecně závaznou vyhláškou obce nebo v rozporu s ustanovením § 50 odst. 5 zákona o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném od 1. ledna 2012.“ (čl. 2 odst. 4, zákon o loteriích a jiných podobných hrách) Podle Varvařovského je tento tříletý odklad protiústavní, neboť je v rozporu s právem obcí na samosprávu. (Hollan 2011)

9.3 Návrhy konkrétních řešení

I když ustanovení o sousedství platilo pouze do konce roku 2011, i poté je však jeho vymáhání možné. Pokud v obci platila obecně závazná vyhláška vydaná na základě jeho znění, je několikaleté nezákonné povolení v rozporu se sousedstvím dalším možným argumentem. Lze se domáhat hlavně odebrání povolení pro terminály, které do konce roku stály v tomto „zakázaném“ území. MF by pak sice mohlo vydat povolení nové, avšak to by podle novely zákona bylo maximálně na 1 rok a navíc by již byly určeny limity maximální vsazené částky a hodinové prohry podle nového znění loterijního zákona.

Pokud MF po žádosti o přezkum povolení nezruší nebo se jí vůbec nebude zabývat, je možné domáhat se odebrání povolení, která jsou v rozporu s vyhláškami, prostřednictvím ústavní stížnosti. Toto jednání MF lze totiž považovat za nezákonný zásah státu, kterým bylo porušeno právo obce na samosprávu. (§ 72 odst. 1, písm. b), zákon o Ústavním soudu).

Pokud obec prokáže, že vyčerpala oba výše sepsané prostředky k odebrání povolení na terminály, které jsou v rozporu s vyhláškou, lze pak předpokládat, že Ústavní soud obci „pomůže“ a donutí MF respektovat právo obcí na samosprávu, zákon o obcích a loterijní zákon. Lze tak předpokládat z dřívějších jednání Ústavního soudu, při kterých soud stál na straně obcí. Při všech řízeních, které doposud proběhly (o vyhlášce Chrastavy, Františkových Lázní a Kladna) stál vždy na straně obcí i Veřejný ochránce práv, jako tzv. vedlejší účastník řízení. Ten zastával vesměs stejný postoj jako Ústavní soud. (Hollan 2011)

10 ANALÝZA ROZMÍSTĚNÍ PODNIKŮ S VHZ VE MĚSTĚ CHEB

Jak již bylo řečeno, zpočátku se povolování hazardu na území měst zdálo výhodné, neboť obcím z provozu hazardních her plynuly finanční prostředky, avšak v posledních letech čím dál tím více vyplývají na povrch negativní dopady, které toto velmi benevolentní povolování hazardu městům přineslo. Cheb je právě jedním z měst v ČR s velmi vysokým počtem podniků zaměřených na hazardní hry. Jedním z faktorů vysokého počtu těchto podniků ve městě je určitě jeho poloha blízko hranic s Německem. Dále se ve městě nachází vysoký podíl obyvatel vietnamské národnosti a právě ti jsou ve většině případů majiteli podniků zaměřených na hazardní hry.

Město se již léta snaží proti tomuto velmi rychle se rozmáhajícímu hazardu na svém území bojovat prostřednictvím vydávání obecně závazných vyhlášek týkajících se hazardu. Kapitola se věnuje analýze těchto obecně závazných vyhlášek a chronologicky zachycuje vývoj situace, která s jejich vydáváním souvisí. Pozornost je zaměřena na katastrální území Cheb a na katastrální území Háje u Chebu, konkrétně na lokalitu Svatý Kříž.

Je nutno dodat, že vedle podniků na hazardní hry přímo zaměřených (herny) jsou ve městě i podniky s VHZ, ve kterých je provoz těchto zařízení (většinou 1 – 2 VHZ) pouze doplňkovou činností k činnosti pohostinské. Vyhlášky se však vztahují na oba typy podniků.

Je také důležité si uvědomit, že ačkoli vyhlášky vydané v letech 2002 – 2009 (kapitola 10.1) hovoří pouze o regulaci VHP, na území města se v této době nacházely i terminály, jejichž regulace zatím nebyla v kompetenci obce. Upozorňuji na to z toho důvodu, aby nedošlo k opomenutí existence terminálů, což by následně mohlo způsobit mylnou představu, že město mělo v této době pod kontrolou veškerou hazardní činnost na svém území.

10.1 Regulace podniků s VHZ v letech 2002 – 2009 podle obecně závazných vyhlášek města Cheb

10.1.1 Vyhláška 610/2002

Jak již bylo řečeno, právo regulovat hazard na svém území skrze obecně závazné vyhlášky bylo obcím přiznáno až změnou legislativy v roce 1998. Město Cheb tuto možnost využilo o čtyři roky později a k první regulaci hazardu ze strany města došlo v roce 2002. Jednalo se o Obecně závaznou vyhlášku č. 610/2002 o stanovení provozní

doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb. Vyhlášku schválilo zastupitelstvo na svém zasedání 22. srpna 2002 a nabyla účinnosti 16. září 2002. Účelem této vyhlášky bylo stanovit zavírací dobu podniků v částech města, v nichž docházelo k neúměrnému obtěžování občanů hlukem. Zavírací doba byla stanovena na 23.00 – 6.00 hodin v období části kalendářního roku, pro kterou je stanoven letní čas, a na 22.00 – 6.00 hodin v období kalendářního roku, pro kterou není stanoven letní čas. Konkrétně se jednalo o ulice:

- Kamenná (začínající křižovatkou s ulicí Dominikánská a končící křižovatkou s ulicí Kamenná)
- Smetanova
- Křižovnická
- Kostelní schody
- Kolárova
- Mikulášská
- Cechovní
- Kasární náměstí
- Baltazara Neumanna
- Komenského (začínající křižovatkou s ulicí Baltazara Neumanna a končící křižovatkou s ulicí Sládkova).

(Obecně závazná vyhláška 610/2002)

V mapě č. 1 jsou ulice s určenou zavírací dobou vyznačeny růžovými liniemi pod označením „610/2002“. Z mapy je zřejmé, že se jedná o ulice koncentrované v určité oblasti. Při srovnání rozmístění těchto ulic s Přílohou 8 zjistíme, že všechny tyto ulice (vyjma části ulice Baltazara Neumanna) se nacházejí v zóně městské památkové rezervace, což byl pravděpodobně jeden z důvodů stanovení zavírací doby podniků právě v této lokalitě.

Tato vyhláška však byla 13. listopadu 2003 zrušena Obecně závaznou vyhláškou č. 6/2003, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška č. 610/2002 o stanovení provozní doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb, z důvodu pozbytí účinnosti ustanovení, na jehož základě byla vydána. (Obecně závazná vyhláška 6/2003)

10.1.2 Vyhláška 8/2006

V dubnu roku 2006 radnice projednávala vyhlášku o vytěsnění heren z historického centra města. Nakonec však plánovaná vyhláška vydána nebyla, avšak zastupitelstvo se

4. května 2006 usneslo vydat na základě ustanovení loterijního zákona a na základě ustanovení zákona o obcích Obecně závaznou vyhlášku č. 8/2006 o stanovení míst, ve kterých mohou být provozovány výherní hrací přístroje. Jako jediná ulice s povolením k provozu VHP byla určena ul. Pekařská. Kromě této ulice bylo provozování VHP na území města Cheb zakázáno bez výjimky. Vyhláška nabyla účinnosti 21. května 2006. (Obecně závazná vyhláška 8/2006)

Pekařská ulice je v mapě č. 1 vyznačena linií světle modré barvy s označením „8/2006“. Již v této době lze zaznamenat snahu města o koncentraci VHP do jediné lokality, která se nachází spíše v okrajové části města.

10.1.3 Vyhláška 10/2006

Předchozí vyhláška byla zrušena Obecně závaznou vyhláškou č. 10/2006 o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány výherní hrací přístroje. Tuto vyhlášku se zastupitelstvo rozhodlo vydat na svém zasedání 15. června 2006 na základě ustanovení loterijního zákona a na základě ustanovení zákona o obcích. Vyhláškou byly určeny ulice, ve kterých byl povolen provoz VHP (již povolené i nové VHP) a dále konkrétní adresy, na kterých byl provoz VHP nadále povolen (pouze již povolené VHP). Dále vyhláška určovala dobu, kdy mohly být povolené VHP provozovány, a sice: od neděle do čtvrtka v čase 10.00 – 22.00 hodin a v pátky, soboty a ve dnech státem uznaných svátkem v čase 10.00 - 24.00 hodin. Pokud bylo provozování VHP povoleno přede dnem nabytí účinnosti vyhlášky, bylo možné je provozovat i na místech neuvedených ve vyhlášce, nejdéle však po dobu 1 roku. Znění vyhlášky se nově týkalo i lokality Svatý Kříž. Tato vyhláška nabyla účinnosti 1. ledna 2007, avšak část, která hovořila o zrušení vyhlášky č. 8/2006, nabyla účinnosti již 1. července 2006. (Obecně závazná vyhláška 10/2006) V období od 1. července 2006 do 1. ledna 2007 tedy pro město neplatila žádná regulace hazardu.

V mapě č. 1 a mapě č. 3 jsou pod označením „10/2006“ vyznačeny ulice a konkrétní adresy s povoleným provozem VHP. Co se týká ulic, tak v těch byl povolen provoz VHP s již vydaným povolením a také možnost vydání povolení nových. Kdežto u konkrétních adres jde pouze o povolení k provozu stávajících VHP. I když tedy z této doby není k dispozici žádný soupis počtu a lokace podniků s VHZ, ze znění vyhlášky lze odvodit, že u adres určených k provozu VHP se nejedná pouze o místa s povolením k jejich provozu, ale přímo o již existující podniky s VHP. Z mapy č. 1 lze také vysledovat, že dochází ke koncentraci podniků s VHP v určitých lokalitách ve městě (například oblast

nacházející se poblíž vlakového nádraží). Dále je zaznamenána snaha města, na základě vydávání nových povolení k provozu VHP, přemístit podniky do jedné lokality, která se nachází spíše v okrajové části města.

Vyhláška byla později změněna vyhláškou č. 14/2006 a to tak, že dále nebyl povolen provoz VHP podniku na adrese Hálkova 4. Podnik je v mapě č. 1 znázorněn červeným kruhem. V časech provozování VHP ke změnám nedošlo. (Obecně závazná vyhláška 14/2006) Vyhláška 10/2006 ve znění vyhlášky 14/2006 byla později zrušena následující vyhláškou.

10.1.4 Vyhláška 6/2009

Na zasedání zastupitelstva 3.září 2009 bylo rozhodnuto o vydání Obecně závazné vyhlášky č. 6/2009 o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány výherní hrací přístroje. Tuto vyhlášku zastupitelstvo vydalo na základě ustanovení loterijního zákona a na základě ustanovení zákona o obcích. Vyhláška nabyla účinnosti 1. října 2009. Změna se týkala adres, na kterých mohly být provozovány VHP. Dále pak došlo ke změnám v povolení k provozu v lokalitě Svatý Kříž, kde byl výrazně rozšířen prostor, ve kterém byl provoz VHP povolen. I nadále však pro všechny povolené VHP platila časová regulace provozu z vyhlášky č. 10/2006 ve znění vyhlášky č. 14/2006. (Obecně závazná vyhláška 6/2009)

Co se týká města Cheb, v mapě č. 1 je tmavě modrým polygonem s označením „6/2009“ zakreslen pouze jediný podnik, který na základě vyhlášky získal povolení k provozu VHP, přičemž se jednalo o licencované kasino. V lokalitě Svatý Kříž však došlo k výraznému nárůstu míst s povolením, která jsou v mapě č. 3 zaznamenána rovněž tmavě modrými polygony s označením „6/2009“. Bohužel však nelze říci, z jak velké části byla tato místa využita k provozu VHP, neboť v roce 2009 ještě neexistoval žádný soupis o rozmístění podniků s VHP jak v lokalitě Svatý Kříž, tak ani ve městě Cheb. Lze zde však vypořádat zcela patrný záměr města koncentrovat VHP do jedné lokality, která se navíc nachází již zcela mimo město. Při problematice vyhlášek, které se zprvu zbývaly pouze regulací VHP, je nutné si uvědomit, že

10.2 Rozmístění podniků s VHZ k roku 2011 a aplikace § 17 odst. 11, loterijního zákona

V srpnu roku 2010 vyšla nová metodika MF, podle které měla pro terminály platit stejná pravidla jako pro VHP. Na základě této změny se na radnici hovořilo o přípravě nové vyhlášky, která by zahrnovala rovněž regulaci terminálů povolených MF. (<http://www.mestocheb.cz>, 2012) Jak se však ukázalo, samo MF tato nová pravidla zcela ignorovalo a terminály povolovalo i nadále bez jakéhokoli omezení. Zastupitelé Chebu tedy hledali jiné způsoby, jak by bylo možné do regulace zahrnout i terminály. Jednou z možností, kterou město mohlo využít, bylo získat věrohodné podklady o porušování veřejného pořádku a předpisů při provozu terminálů. Cheb se v tomto případě inspiroval městem Františkovy Lázně, které v únoru 2010 vydaly vyhlášku o regulaci terminálů založenou na zákoně o obcích. V této vyhlášce město shledalo provoz terminálů činností, která ruší veřejný pořádek. Během ledna 2011 tedy byly uskutečněny namátkové kontroly heren ve městě. Kontroly zahrnovaly běžné věci, jako přítomnost mladistvých nebo platné licence k provozování VHZ, ale dále i dodržování podmínek stavebního nebo živnostenského zákona a schopnost obsluhy hovořit českým jazykem. Přihlíželo se i ke stížnostem místních obyvatel na rušení veřejného pořádku v dané lokalitě. (<http://www.mestocheb.cz>, 2011)

Další možností bylo uplatnit znění § 17 odst. 11, loterijního zákona, který zní následovně:

„Provozování výherních hracích přístrojů nesmí být povoleno ve školách, školských zařízeních, v zařízeních sociální a zdravotní péče, v budovách státních orgánů a církví, jakož i v sousedství uvedených budov. Okruh vzdálenosti do 100 m od těchto budov může stanovit obec vyhláškou.“ (§ 17 odst. 11, zákon o loteriích a jiných podobných hrách) I když se ve znění zákona hovoří pouze o VHP, podle metodiky MF z 16. srpna 2010 mělo toto omezení platit i pro terminály.

Jak by vypadala situace ve městě Cheb a v lokalitě Svatý Kříž po aplikaci této části loterijního zákona demonstruje mapa č. 2. V mapě je znázorněno rozmístění podniků s VHZ (podle seznamu z roku 2011) s rozdělením, zda se v podnicích nachází VHP, terminály, nebo kombinace obou zařízení. Dále mapa ukazuje rozmístěný zákonem zmíněných budov s vyznačením 100m vzdálenosti. Z mapy vyplývá, že po uplatnění této části zákona by ve městě zbylo pouze pět nebo šest podniků. Bylo by tedy třeba dostatečně

kvalitního právního rozboru, aby město mohlo začít uplatňovat právní předpis založený na této části zákona.

Zde jsou zmíněny některé sporné body, kvůli kterým by byla otázka aplikace § 17 odst. 11, loterijního zákona problematická:

- Není zcela jisté, zda se vzdálenost 100 m od státem daných budov počítá od budov samotných nebo od areálů k těmto budovám přilehlých (např. školní hřiště).
- Pokud by se vzdálenost 100 m počítala od budov samotných, není dáno, zda by se tak činilo od obvodového zdiva budovy či od jejího vchodu.
- Není určeno, zda by se počítala vzdálenost 100 m vzdušnou čarou nebo chůzí.
- Neřeší se, zda by striktně platila vzdálenost 100 m, pokud by mezi podnikem s VHZ a budovou bylo méně než 100 m, ale oddělovala by je řeka nebo jiná nepřekonatelná bariéra.
- Zákon by se netýkal již vydaných povolení (tzv. obecný zákaz retroaktivity právních předpisů).
- Není řešena situace, kdyby podnik s VHZ již existoval a některá z budov byla v okolí 100 m postavena/zřízena až následně po vydání povolení.
- Za porušení zákona nelze provozovatele postihnout, neboť porušení se může dopustit jen orgán, který povolení vydal.
- Pojem „zařízení zdravotní péče“ není zcela jasně definován. Pokud by do tohoto pojmu spadaly například i masážní salony či stomatologické ordinace, je vcelku absurdní, že by podnik s VHZ v jejich blízkosti poškozoval jejich návštěvníky.

§ 17 odst. 11 byl však z loterijního zákona vyjmut a od 1. ledna 2012 již neplatí.

10.3 Vyhláška 3/2011 – počátek regulace terminálů

Na zasedání zastupitelstva 30. června 2011 byla na základě ustanovení loterijního zákona a na základě ustanovení zákona o obcích schválena Obecně závazná vyhláška č. 3/2011 o stanovení míst, ve kterých mohou být provozovány výherní hrací přístroje, loterie a jiné podobné hry. Jednalo se o první vyhlášku města Cheb regulující na svém území vedle VHP i loterie a jiné podobné hry, které byly v zákoně vymezeny již zmiňovanou výjimkou § 50 odst. 3, loterijního zákona. Město se rozhodlo tuto vyhlášku vydat poté, co Ústavní soud dne 14. června rozhodl, že obce mohou regulovat na svém území vedle VHP i terminály a jiné podobné hry povolené MF. Tato nová vyhláška

nahradila poslední platnou vyhlášku č. 6/2009, která se do této doby zabývala pouze regulací VHP.

VHP, terminály a jiné podobné hry bylo podle znění nové vyhlášky možno provozovat pouze v lokalitě Svatý Kříž. Celková výměra oblasti určené k provozu VHZ činila 249 160 m² a je vyznačena v mapě č. 3 pod označením „3/2011“. Pokud bylo provozování VHP, terminálů a jiných podobných her povoleno před dnem nabytí této vyhlášky, bylo možné je provozovat nejdéle do doby stanovené vydaným povolením, nenastanou-li důvody pro zrušení povolení upravené v loterijním zákoně. (Obecně závazná vyhláška 3/2011)

V praxi znění této vyhlášky znamenalo, že nové VHZ mohly být povolovány pouze v lokalitě Svatý Kříž, avšak problém byl s těmi již povolenými, u kterých se čekalo, až jim doběhne stávající povolení. U VHP bylo povolení vydáno většinou na jeden rok, avšak u terminálům až na dobu deseti let. V lokalitě Svatý Kříž se v této době nacházelo šest podniků s VHZ (viz. mapa č. 2) a předpokládalo se, že po nabytí účinnosti nové vyhlášky zde dojde ke značnému navýšení počtu těchto podniků. Vyhláška č. 3/2011 nabyla účinnosti 19. července 2011.

10.4 Regulace provozní doby podniků s VHZ a jiných provozoven služeb bez VHZ podle vyhlášky 7/2011

Jak bylo zmíněno v předchozí kapitole, od 19. července již město povolovalo nové VHZ pouze v lokalitě Svatý Kříž. Problémem však byly VHZ povolené před dnem nabytí účinnosti vyhlášky č. 3/2011. U těchto VHZ nezbývalo než počkat, až jim vyprší vydané povolení, což u terminálů bylo až deset let. Město z tohoto důvodu chtělo přistoupit alespoň k výraznému omezení provozu těchto podniků. Koncem listopadu 2011 byl tedy městem projednán a dále doporučen k přijetí zastupitelstvu návrh vyhlášky o zkrácení provozní doby podniků, ve kterých se nacházely VHZ. Provozní doba měla být podle nové vyhlášky omezena na 9.00 – 19.00 hodin. Majitelé byli o návrhu informováni a bylo tedy na jejich rozhodnutí, zda si přístroje ve svých podnicích ponechají, nebo zda budou nadále provozovat pouze klasickou hostinskou činnost a regulace se jich tím pádem týkat nebude.

Na území Chebu se v tomto období nacházelo přes 80 provozoven s VHZ, z nichž jednoznačně převládaly terminály, kterých bylo zhruba 800, což byl nejvyšší počet v celém kraji. Klasických VHP bylo pouze 75. (<http://www.mestocheb.cz>, 2011)

Na zasedání zastupitelstva města 15. prosince 2011 byla tedy na základě ustanovení loterijního zákona a na základě ustanovení zákona o obcích odsouhlasena Obecně závazná vyhláška č. 7/2011 o zabezpečení některých místních záležitostí veřejného pořádku. Tato vyhláška se odvolávala na § 10 písm. a) zákona o obcích, ve kterém se píše, že „Povinnosti může obec ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou

- a) k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci jsou takové činnosti zakázány.“ (§ 10 písm. a), zákon o obcích)

Právě provoz podniků s VHZ a jiných podniků bez VHZ ve vybraných lokalitách byl v tomto případě shledán činností narušující veřejný pořádek ve městě. Mezi lokality s regulací podniků bez VHZ patřily:

- Kostelní náměstí
- Kasárni náměstí
- ul. Kamenná
- ul. Cechovní
- ul. Svobody
- ul. Májová (v úseku od křižovatky s ul. Pivovarská po křižovatku s ul. Svobody)
- ul. Evropská (v úseku od křižovatky s ul. Pivovarská po křižovatku s ul. Svobody)
- ul. Karlova
- ul. Žižkova
- ul. Dukelská
- ul. Písečná

Provozování podniků s VHZ bylo povoleno od 9.00 do 17.00 hodin. Omezená provozní doba se nevztahovala na lokalitu Svatý Kříž, která byla k těmto účelům určena vyhláškou 3/2011. Kromě této lokality platila omezená provozní doba pro všechny podniky s VHZ ve městě bez výjimky. V pohostinských zařízeních a jiných podnicích bez VHZ (restaurace, kavárny, vinárny, samoobslužné restaurace, zahradní restaurace, cukrárny, bufety, stánky rychlého občerstvení a další) byla provozní doba omezena od neděle do čtvrtka na 6.00 – 24.00 hodin a v pátek, sobotu a v den před dnem pracovního klidu na 6.00 – 2.00 hodin. Toto omezení se týkalo podniků v lokalitách, ve kterých

docházelo nejvíce ke stížnostem občanů na rušení nočního klidu. Provozní doba podniků bez VHZ v jiných lokalitách města nebyla omezena, pokud svým provozem nenarušovaly veřejný pořádek.

Výše uvedené omezení provozní doby pro podniky na území města Chebu, ve kterých nebyly umístěny VHZ, neplatilo ve dnech 31. prosince a 1. ledna každého roku. Vyhláška nabyla účinnosti 10. ledna 2012 a její dodržování bylo kontrolováno Městskou policií Cheb a Policií ČR. (Obecně závazná vyhláška 7/2011)

V mapě č. 4 je situace ve městě po vydání vyhlášky č. 7/2011 znázorněna. Červenými polygony jsou vyznačeny podniky se zaměřením na hazardní hry k roku 2011. Ve všech těchto podnicích došlo k regulaci provozní doby celého podniku, což se liší od předchozích vyhlášek, které nařizovaly pouze regulaci provozní doby VHP v podnicích umístěných. Dále jsou růžovými liniemi a polygony vyznačeny lokality, ve kterých byla vyhláškou nařízena regulace provozní doby podniků bez VHZ. Tyto lokality byly vybrány na základě častých stížností místních obyvatel na rušení veřejného pořádku. Jedná se převážně o ulice a lokality, ve kterých, jak jde vidět z mapy, dochází zároveň i ke koncentraci heren (oblast v blízkosti vlakového nádraží nebo ul. Písečná). Provoz podniků bez VHZ v těchto lokalitách byl omezen také z toho důvodu, aby jejich nekontrolovaný provoz nevytvářel podpurné prostředí pro hráče hazardních her. Dále byla provozní doba podniků bez VHZ regulována v některých ulicích v centru města a v oblasti pěší zóny Třída Svobody, která je spojnicí oblasti vlakového nádraží a historického centra města. Situace na Svatém Kříži se nijak nezměnila a stále pro ni platilo vymezení vyhláškou č. 3/2011 bez regulace provozní doby VHZ.

Vyhláška se však setkala s velkým nesouhlasem, především pak u majitelů podniků bez VHZ, ale také u některých obyvatel města. (<http://www.ceskatelevize.cz>, 2012) Někteří majitelé po vydání vyhlášky sepisovali petice za své podniky adresované zástupcům města. Jedním z nich byl i Oldřich Prohl, majitel podniku Jameson Dance And Poker Club Cheb (Třída Svobody 18). Prohl v petici žádal, aby si provozní dobu svého podniku mohl určovat sám.

Zde jsou uvedeny některé z důvodů, proč se vyhláška setkala s tak velkým nesouhlasem:

- Omezení provozní doby podniků bez VHZ se týkalo jen některých částí města, což se jejich majitelům zdálo nespravedlivé a diskriminační.

- Většina majitelů si k založení a na následný provoz svých podniků brala úvěry a kvůli ztrátě finančních prostředků z omezení provozní doby pro ně bude velmi obtížné, někdy až nereálné, tyto úvěry splácet.
- Před otevřením podniku se majitelé rozhodli, na jakou klientelu bude typ podniku zaměřen, a následně typu podniku přizpůsobili provozní dobu (bar, diskotéka x čajovna).
- U obyvatel došlo k největšímu nesouhlasu hlavně mezi mladými lidmi, kterým, jak vyplývá z výzkumu (více v další kapitole) se zdá, že je ve městě nedostatek kulturního vyžití, do kterého zahrnují právě i provoz nočních podniků.

10.5 Srovnání rozmístění podniků s VHZ k roku 2011 s údaji z výzkumu veřejného mínění

16. ledna 2012 radnice obdržela výsledky výzkumu veřejného mínění *Spokojenost občanů s životem ve městě Chebu*. Tento výzkum byl realizován jako součást projektu *Implementace efektivního procesního řízení na Městském úřadě v Chebu*. Jedním z cílů výzkumu bylo zjistit vnímání bezpečnosti ve městě a vnímání problémových situací. Výzkum probíhal v období od 5. do 21. září 2011 formou face to face rozhovorů v ulicích města a celkem proběhlo 708 rozhovorů. Cílovou skupinou byli obyvatelé Chebu starší 18 let. Pro zachování reprezentativnosti výběrové souboru byli dotazováni obyvatelé v různých částech města, v různé dny a denní dobu.

Z výzkumu vyplývá, že celkově se lidé ve městě cítí celkem bezpečně. Za největší problém je považován vandalismus, krádeže a drogy. Problémem jsou podle dotázaných také VHZ/herny a prostituce. VHZ a herny označilo 69 % dotázaných jako velký problém, který by se měl řešit co nejdříve; 20 % jako problém, který by se řešit měl, avšak není prioritním; a podle 11 % VHZ a herny problémem nejsou. Pro zrušení heren bylo 87 % dotázaných. K práci Policie města Cheb se respondenti vyjádřili tak, že by se měla zaměřovat především na potírání vandalismu, hlídání nočního klidu a zajišťování pořádku na veřejných prostranstvích. Podle 8 % dotázaných by městská policie měla také více kontrolovat problémové lokality.

Respondenti dále označili místa v Chebu, která se pro ně zdají být nebezpečná. Zde jsou tato místa, i s konkrétními důvody, uvedena:

- Wolkerova ulice - lidé na okraji společnosti (Romové, pochybné existence, opilci), kriminální činnost (neslušné chování, vulgarita, vandalismus, přepadávání)

- Evropská ulice - lidé na okraji společnosti (Romové, pochybné existence, prostitutky, opilci, bezdomovci, narkomani), kriminální činnost (neslušné chování, vulgarita, krádeže, prostituce)
- Vlakové nádraží, okolí nádraží - lidé na okraji společnosti (Romové, bezdomovci, pochybné existence, opilci), kriminální činnost (krádeže, přepadávání, neslušné chování, vulgarita), obavy (strach z přepadení, strach z krádeže)
- Pivovarská ulice - lidé na pokraji společnosti (Romové), obavy (strach z přepadení)
- Kamenná ulice - lidé na okraji společnosti (pochybné existence, Romové), kriminální činnost (kriminalita po setmění, prostituce, neslušné chování, vulgarita)

(Výzkum veřejného mínění 2012)

Na základě informací z výzkumu o bezpečnosti ve městě je možné porovnání rozmístění podniků s VHZ s lokalitami, ve kterých se lidé necítí bezpečně, a popřípadě nalézt určité souvislosti mezi těmito dvěma jevy. Pro srovnání byla využita také Příloha 7: Mapa nebezpečných míst v Chebu, která znázorňuje rozmístění nebezpečných míst ve městě. Tato mapa byla vypracována v rámci výzkumu veřejného mínění ve městě Cheb. Rozmístění podniků s VHZ k roku 2011 je vyznačeno v mapě č. 5 červenými polygony. Při srovnání těchto dvou map a informací z výzkumu je zcela zřejmé, že převážná většina míst, která lidé označili za nejvíce nebezpečná, se shoduje s místy s největšími koncentracemi hazardních her. Konkrétně se jedná o lokality: vlakové nádraží s jeho okolím, Wolkerova ulice, Evropská ulice a například ulice Písečná. Ve všech těchto lokalitách dochází ke koncentraci podniků s VHZ. Z důvodů, proč jsou tyto lokality považovány za nebezpečné, většina respondentů uvedlo kriminalitu a jiné patologické jevy. Lze tedy s nadsázkou odvodit, že provoz hazardních her je s těmito jevy mnohdy v silné vazbě.

10.6 Rozmístění a regulace podniků s VHZ k 15. březnu 2012 podle znění vyhlášek platných tomuto datu

K 15. březnu 2012 byla situace ve městě taková, že regulaci hazardních her upravovaly hned dvě vyhlášky. První vyhláškou byla již zmíněná vyhláška č. 7/2011, která určovala provozní dobu všech podniků s VHZ a podniků bez VHZ ve vybraných lokalitách ve městě. Dne 23. února 2012 však zastupitelstvo schválilo, na základě ustanovení loterijního zákona a ustanovení zákona o obcích, také Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2012

o stanovení míst, ve kterých mohou být provozovány výherní hrací přístroje, loterie a jiné podobné hry a o změně obecně závazné vyhlášky města Chebu č. 7/2011.

První část nové vyhlášky zrušila vyhlášku č. 3/2011 a zavedla nový seznam parcel (rozšíření seznamu z vyhlášky č. 3/2011) v lokalitě Svatý Kříž, ve kterých mohly být provozovány VHP, loterie a jiné podobné hry. Dále bylo touto vyhláškou uděleno povolení k provozování VHZ licencovaným kasinům na území města. Již povolené VHP, loterie a jiné podobné hry bylo možné provozovat nejdéle do doby stanovené vydaným povolením, pokud nenastanou důvody k jeho zrušení. Nová povolení k provozu VHZ bylo i nadále možné vydávat pouze v lokalitě Svatý Kříž. Výjimku tvořila výše zmíněná licencovaná kasina na území města Cheb.

Po zrušení vyhlášky č. 3/2011 a jejím nahrazení vyhláškou č. 3/2012 muselo dojít ke změně textu ve vyhlášce č. 7/2011, která se o „v této době již neexistující, vyhlášce č. 3/2011 ve svém obsahu zmiňovala. Druhá část vyhlášky č. 3/2012 tedy pouze změnila větu ve vyhlášce č. 7/2011. Nová vyhláška č. 3/2012 nabyla účinnosti 15. března 2012. (Obecně závazná vyhláška 3/2012)

Od 1. ledna 2012 již také byla v platnosti novela loterijního zákona, kterou bylo terminálům uděleno 3-leté přechodné období, po které nesmí být zrušeny (z původních 10 let).

Situace v Chebu k 15. březnu 2012 je znázorněna mapou č. 6. Vedle aplikace vyhlášky č. 7/2011 jsou vyznačena také tři licencovaná kasina, kterým bylo uděleno povolení k provozu VHP vyhláškou č. 3/2012. Rozšíření míst určených k provozu VHZ v lokalitě Svatý Kříž v mapě znázorněno není. Šlo však o rozšíření území dané vyhláškou č. 3/2011 a lze si ho představit tak, že Svatý Kříž byl vyhláškou č. 3/2012 určen k provozu hazardních her téměř v celé své rozloze.

V této době by již ve městě měly být pouze podniky s terminály povolené MF s 3 letým přechodným obdobím, které jsou v mapě vyznačeny fialovými polygony. Podniky, ve kterých se nacházely pouze VHP, by již neměly být v provozu, jelikož převážné většině z nich vypršela povolení koncem roku 2011 a nová již město nevydalo. Stav podniků k roku 2012, ve kterých byly pouze VHP, byl zjištěn terénním průzkumem formou rozhovorů s majiteli. Podniků tohoto typu bylo ve městě před koncem roku 2011 pouze šest a ve čtyřech případech se nejednalo o podniky přímo zaměřené na hazardní hry, ale provoz VHP zde byl pouze doplňkovou činností. Hlavní náplní podniku byla pohostinská činnost. Majitelé si tedy k roku 2012 ponechali pouze pohostinskou činnost a podniky fungují i nadále. Tyto podniky jsou v mapě č. 6 vyznačeny žlutými polygony.

Červenými polygony jsou vyznačeny ty podniky, které vlastnily také pouze VHP, avšak doposud jim nevypršelo povolení k jejich provozu. Nadále tedy fungují s označením, že se v nich nachází terminály, a povolení by jim mělo skončit v půli roku 2012 a následně dojít k jejich zrušení.

Situace na Svatém Kříži je taková, že ačkoliv se předpokládal vysoký nárůst podniků s VHZ po vydání vyhlášky č. 3/2011, která nové podniky povolovala pouze v této lokalitě, od 19. července 2011 (den, kdy vzešla v platnost vyhláška) byl evidován pouze jeden nový podnik zaměřený na hazardní hry, který je v mapě č. 6 vyznačen oranžovým polygonem. Dokonce došlo k tomu, že čtyři pohostinské provozovny bez VHZ ukončily od července 2011 svou činnost. Je možné, že tak učinily kvůli obavám z vysoké koncentrace hazardu v těchto místech, které se však nenaplnily.

Na základě četných jednání majitelů provozoven bez VHZ se zastupiteli města byla 29. března 2012 vydána Obecně závazná vyhláška č. 4/2012, kterou se mění vyhláška města Chebu č. 7/2011 o zabezpečení některých místních záležitostí veřejného pořádku. Tato vyhláška zrušila regulaci provozní doby u podniků bez VHZ. Pro podniky, ve kterých se hazardní hry nadále vyskytují, zůstala pravidla provozní doby stejná. Tato vyhláška nabyla účinnosti 16. dubna 2012 a jedná se o doposud poslední vyhlášku vydanou městem Cheb o regulaci hazardu na svém území. (Obecně závazná vyhláška 4/2012)

Situace do budoucna by podle nynějšího znění loterijního zákona a vyhlášek vydaných městem Cheb měla být taková, že na území města by za tři roky, po vypršení 3 letého přechodného období pro terminály, neměl být ani jeden podnik s hazardními hrami, vyjma licencovaných kasin.

10.7 Srovnání rozmístění podniků s VHZ s funkčním využitím ploch

Posledním hlediskem je srovnání rozmístění podniků, ve kterých se nachází VHZ, s funkčním využitím ploch ve městě Cheb. Pro tyto účely byla vytvořena mapa, která je umístěna v přílohách jako Příloha 8. Tato mapa vznikla generalizací a úpravou části rozpracované mapy funkčního využití, která po dokončení MěÚ Cheb bude sloužit jako územně analytický podklad ORP Cheb. V mapě je znázorněno aktuální rozložení funkčních zón ve městě a částečně i v lokalitě Svatý Kříž k roku 2012. Jak již bylo řečeno, při tvorbě mapy došlo k technickým komplikacím, které nešly odstranit, a je nutné dodat, že šedá barva v okolí města nevyznačuje průmyslové oblasti, jak je uvedeno v legendě. I přesto jsem se však mapu rozhodla do příloh zařadit za účelem vizualizace rozmístění

podniků a funkčních zón města. V mapě je také vyznačeno rozmístění podniků s VHZ, které se ve městě nacházely k dubnu 2012. Nejsou již vyznačeny, jako je tomu v mapě č. 6, podniky, které si ponechaly pouze pohostinskou činnost. Kromě dvou případů se jedná o podniky, ve kterých jsou umístěny pouze terminály. Výjimku tvoří také licencovaná kasina (tři na území města), která k roku 2012 získala i povolení k provozu VHP.

Podle Obecně závazné vyhlášky č. 4/2004 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Cheb „je pro každé území města stanovena jeho základní funkce a druhy staveb a zařízení, které je v něm možno umísťovat“. (Obecně závazná vyhláška 4/2004) Tato vyhláška nabyla účinnosti 3. března 2004 a pouze s malými úpravami stále platí i dnes. Pro účely srovnání bylo město rozděleno na následující funkční zóny:

- Průmyslové plochy (výroba, skladování)
- Plochy krajinné a sídelní zeleně
- Plochy veřejných prostranství
- Plochy dopravní infrastruktury (vyjma ulic a silnic)
- Plochy bydlení
- Plochy občanského vybavení – stavby pro správu a řízení, školství, kultura, sport, zdravotnictví, sociální služby, věda a výzkum, církevní stavby, prodejny, nákupní střediska, obchodní domy, ubytovací zařízení, zařízení veřejného stravování
- Plochy rekreace
- Ostatní plochy (ulice, silnice)

V Příloze 9 se nachází tabulka s možnostmi umístění zábavních zařízení podle Obecně závazné vyhlášky 4/2004. Z této tabulky vyplývá, že podniky s VHZ je možné umísťovat bez omezení pouze v/ve plochách občanského vybavení, průmyslových oblastech a oblastech rekreace, jako je koupaliště aj. Z Přílohy 8 lze snadno vyčíst, že v území občanského vybavení se nachází velká část podniků s VHZ. Do průmyslových oblastí zasahují dva podniky s VHZ ve městě a jeden podnik v lokalitě Svatý Kříž. Plochy rekreace typu koupaliště se přímo ve městě nenachází, takže není možné srovnání s touto funkční zónou.

K oblastem, kam je přijatelné umísťovat zábavní zařízení, avšak mimo podniků s VHZ, diskoték, nočních klubů a erotických salónů, patří oblast městské památkové rezervace, plochy veřejných prostranství a plochy bydlení. I když je dáno, že oblasti nejsou určené k umístění podniků s VHZ, zákazy v tomto případě nejsou striktní a podmínky celkem benevolentní. Podle mapy se v městské památkové rezervaci nachází šest podniků

s VHZ. Plochy bydlení zaznamenávají největší koncentraci podniků s VHZ ze všech funkčních zón města. V převážné většině případů se jedná o bydlení městského typu.

Poslední skupinou jsou plochy, ve kterých je zakázáno umísťovat všechna zábavní zařízení. Jedná se o oblasti čistého bydlení, bydlení venkovského typu a chatové osady a zahrádky. V mapě sice tyto oblasti zaneseny nejsou, avšak ani v jedné z nich se podnik s VHZ nenachází.

Podle vyhlášky č. 4/2004 lze na pozemcích, v zařízeních a objektech nadále provozovat stávající funkce, i když nejsou v souladu s charakteristikou území nebo plochy, pokud nebudou negativně ovlivňovat základní funkci území nebo plochy nad přípustnou mírou. (Obecně závazná vyhláška 4/2012)

11 ZÁVĚR

Při zpracování předkládané bakalářské práce bylo zjištěno, že ve městě Cheb se nachází velké množství podniků s výherními hracími zařízeními a že město se proti narůstajícímu množství hazardních her na svém území snaží bránit prostřednictvím obecně závazných vyhlášek o regulaci hazardu.

Jedním z hlavních cílů práce bylo zjištění rozmístění podniků umožňujících přístup k hazardním hrám formou terénního šetření. Vzhledem k tomu, že se podniky mnohdy nacházely v nebezpečných lokalitách ve městě, bylo terénní šetření provedeno ve spolupráci s Policií města Cheb. Kromě lokalit, ve kterých se podniky nacházely, byly zaznamenány také informace o majiteli a počty VHP a terminálů v podnicích umístěných. Ze soupisů o počtech jednotlivých druhů VHZ, které se v podnicích nacházely, bylo zjištěno, že ve městě se vyskytovaly převážně podniky, ve kterých se nacházela kombinace VHP a terminálů. Nejméně bylo podniků, ve kterých se nacházely pouze VHP. Terénní šetření bylo provedeno v roce 2011 a jednalo se o úplně první evidenci podniků s VHZ ve městě provedenou tímto způsobem.

Mezi hlavní cíle práce patřila také analýza postoje města Cheb k podnikání v oblasti hazardních her na základě analýzy restriktivních opatření města. Při této analýze bylo zjištěno, že město Cheb se o regulaci hazardních her na svém území aktivně zajímá a snaží se využívat všech možných prostředků k potlačení hazardu na svém území. Dále byla zaznamenána snaha koncentrovat veškerý hazard do lokality Svatý Kříž, která se nachází zcela mimo oblast města Cheb. Nejvíce jsou městem využívány obecně závazné vyhlášky města o regulaci hazardu, které se po dlouhou dobu vztahovaly pouze na VHP. První vyhláška, která se zabývala i regulací terminálů na území města, byla vydána v roce 2011. Průběh regulace hazardu obecně závaznými vyhláškami byl pro lepší představu zachycen v mapách pomocí prostředků GIS.

Dalším cílem byla analýza a zhodnocení aktuálního rozmístění podniků s výherními hracími zařízeními a identifikace problémových a rizikových lokalit ve městě s využitím nástrojů GIS. Aktuální rozmístění k roku 2012 bylo získáno aktualizací seznamu VHZ z roku 2011, která byla provedena formou nového terénního šetření a rozhovorů s majiteli vybraných podniků. Pro názornější představu byly podniky zaneseny do mapy, aby bylo lépe vidět, kde se ve městě nacházela místa s koncentrací hazardních her. Z map vyplynulo, že podniky se koncentrují převážně v oblasti vlakového nádraží a jeho okolí. Při srovnání

s mapou nebezpečných míst, která označili obyvatelé města, vyplynulo, že lokality s koncentrací podniků s VHZ se shodují s nebezpečnými lokalitami ve městě.

Hypotézy stanovené v úvodu práce byly naplněny. První hypotéza zněla, že počet terminálů ve městě Cheb převyšuje počet výherních hracích přístrojů. Tato hypotéza byla potvrzena na základě seznamů VHZ pořízených terénním šetřením ve městě Cheb k roku 2011. Z těchto seznamů, které obsahovaly i počty jednotlivých typů VHZ, vyplynulo, že ve městě se nacházelo přibližně 800 terminálů a pouze 70 VHP.

Druhou hypotézou bylo, že ve městě Cheb dochází ke koncentraci podniků zaměřených na hazardní hry do určitých lokalit města. Tato hypotéza se také ukázala jako správná. Určitá koncentrace podniků s VHZ je zřejmá z Mapy 5. Jak již bylo řečeno, jedná se například o oblast vlakového nádraží a jeho okolí. Co se týká snahy města o koncentraci hazardních her do určité lokality, tak k tomuto účelu byla určena lokalita Svätý Kříž, avšak doposud v této lokalitě nebyl nárůst podniků s VHZ zaznamenán.

Poslední hypotéza zněla, že majiteli a provozovateli podniků zaměřených na hazardní hry ve městě Cheb jsou převážně obyvatelé vietnamské národnosti. Tato hypotéza byla zcela potvrzena na základě seznamů VHZ, ve kterých byly zaznamenány i informace o majitelích podniků. Z převážné většiny těmito majiteli byly právě Vietnamci. Ze seznamu dále vyplynulo, že obyvatelé české národnosti byly ve $\frac{3}{4}$ případů majiteli podniků, ve kterých je provoz VHZ spíše doplňkovou činností k činnosti pohostinské.

Co se týká zpracování map a využití prostředků GIS, tak v největší míře bylo těchto prostředků využito při zpracování Mapy 2. Mapa zachycuje možnost aplikace § 17 odst. 11, loterijního zákona, který hovořil o 100m sousedství určitých budov, ve kterém nesměly být provozovány VHZ. Kvůli určitým nesrovnalostem a nedořešeným situacím, které by po aplikaci zákona mohly nastat (kapitola 10.2), byl však tento odstavec novelizací zákona k 1.1.2012 z loterijního zákona vyloučen. Pokud by však odstavec v zákoně zůstal i nadále, bylo by možné, pomocí rozšířených prostředků GIS, zpracovat mapu takovým způsobem, aby mohla sloužit jako důvěryhodný podklad při žádostech o zrušení povolení k provozu terminálů v zákoně „zakázaných“ oblastech. Mapa 2 by také mohla být využita aktivitou Mapy Hazardu, která se aplikací této části zákona i nadále zabývá. Mapy Hazardu mají rozpracovaný projekt, ve kterém se každý občan ČR může spolupodílet na jeho tvorbě tím, že zmapuje rozmístění hazardních her na území své obce a následně toto rozmístění zanesou do mapy zpřístupněné na webových stránkách aktivity Mapy Hazardu.

Předkládaná práce by mohla posloužit například obyvatelům města Cheb, kteří se o problematiku související s městem, ve kterém žijí, aktivně zajímají.

12 SEZNAM LITERATURY A PRAMENŮ

AMIN, A. (2007): Rethinking the Urban Socila. City 11 (1), s. 100 - 114

ANDERSON, N. (1923): The Hobo. University of Chicago Press, Chicago

FISCHER, S., ŠKODA, J. (2009): Sociální patologie. Analýza příčin a možnosti ovlivňování závažných sociálně patologických jevů. Grada Publishing, Praha, 224 s.

FREY, W.H., ZIMMER, Z. (2001): Defining the City. In: Paddison, R. (eds): Handbook of Urban Studies. Sage, London, s. 25-33.

HLOBIL, I. (1985): Teorie městských památkových rezervací. Ústav teorie a dějin umění ČSAV, Praha, 124 s.

HRŮZA, J. (1965): Teorie města. Nakladatelství Československé akademie věd, Praha, 327 s.

HRŮZA, J., ZAJÍC, J. (2002): Vývoj urbanismu I. díl. České vysoké učení technické v Praze. Fakulta architektury, 186 s. + grafická část.

ILÍK, J., OUŘEDNÍČEK, M. (2007): Karlín a jeho proměny v souvislostech postsocialistické transformace Prahy. Geografie – Sborník ČGS 112 (3), s. 292 - 314

KASAL, I. (1999): Výherní automaty. 100 let historie v Evropě a v českých zemích. In: Fey, M., Kasal, I. Výherní automaty: Průmysl i zábava : 100 let historie v USA, 100 let historie v Evropě a v českých zemích. Olympia, Praha, 263 s.

KUBEŠ, J. 2009: Poloha, struktura, infrastruktura a obraz Českých Budějovic a Českobudějovické aglomerace. In: Kubeš, J. a kol. "Urbánní geografie Českých Budějovic a Českobudějovické aglomerace I.", Ústav vedy a výskumu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, s. 51 – 113.

KUBEŠ, J., PERLÍN, R. (1998): Územní plánování pro geography. Karolinum, Praha, 89 s.

MAANTAY, J., ZIEGLER, J. (2006): GIS for the urban enviroment. Redlands: ESRI Press, 596 s.

MAANTAY, J., ZIEGLER, J. (2006): GIS fot the urban enviroment. Redlands: ESRI Press, 596 s.

MUSIL, J. (1967): Sociologie soudobého města. Svoboda, Praha, 167 s.

MOSCHELESOVÁ, J. (1937): The Demographic, Socilal and Economic Regions of Greater Prague: A Contribution to Urban Geography. Geographical Review 27, s. 414 - 429

OUŘEDNÍČEK, M., NOVÁK, J., TEMELOVÁ, J., PULDOVÁ, P. (2009): Metody geografického výzkumu města. In: Ferenčuhová, S., Hladíková, M., Galčanová, L., Vacková, B. (eds): Město: Proměnlivá ne/samozřejmost. Pavel Mervart/Masarykova univerzita, Brno, s. 93 – 128.

- POSPÍŠILOVÁ, L. (2007): Skutečné obyvatelstvo centra Prahy a každodenní život v jeho lokalitách. Magisterská práce. Univerzita Karlova, Praha, 97 s.
- RAPANT, P. (2006): Geoinformatika a geoinformační technologie. VŠB-TU Ostrava, 500 s.
- SÝKORA, L. (1993): Teoretické přístupy a vybrané problémy v současné geografii. Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy. Přírodovědecká fakulta, 201 s.
- TEMELOVÁ, J., HRYCHOVÁ, H. (2004): Globalization, eyes and urban space: visual perception og globalizing Pratur. In: Eckardt, F., Hassenpflug, D. (eds.): Urbanism and Globalization. The European City in Transition, Vol. 2. New York & Frankfurt/M: Peter Lang, s. 203 - 221
- TEMELOVÁ, J., OUŘEDNÍČEK, M., NOVÁK, J., PULDOVÁ, P. (2007): Socioekonomická analýza sídliště Kročehlavy v Kladně, Výzkumná zpráva. Univerzita Karlova, Praha
- THRASHER, F. (1927): The Gang: A Study od 1313 Gangs in Chicago. University of Chicago Press, Chicago
- TOUŠEK, V., KUNC, J., VYSTOUPIL, J. a kol. (2008): Ekonomická a sociální geografie. Aleš Čeněk, Plzeň, 411 s.
- TUČEK, J. (1998): Geografické informační systémy: principy a praxe. Computer Press, Praha, 438 s.
- VOTRUBEC, C. (1980): Lidská sídla, jejich typy a rozmístění ve světě. Academia, Praha, 396 s.
- VOŽENÍLEK, V. (2000): Geografické informační systémy I. Univerzita Palackého v Olomouci, skriptum, 172 s.
- ZORBAUGH, H. (1929): The Gold Coast and the Slum. A Sociological Study of Chicago's Near North Side. University of Chicago, Chicago

Prameny

- Obecně závazná vyhláška č. 610/2002
- Obecně závazná vyhláška č. 6/2003
- Obecně závazná vyhláška č. 4/2004
- Obecně závazná vyhláška č. 8/2006
- Obecně závazná vyhláška č. 10/2006
- Obecně závazná vyhláška č. 14/2006
- Obecně závazná vyhláška č. 6/2009

Obecně závazná vyhláška č. 3/2011

Obecně závazná vyhláška č. 7/2011

Obecně závazná vyhláška č. 3/2012

Obecně závazná vyhláška č. 4/2012

Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu

HOLLAN, M. (2011): *Jak ve Vaší obci regulovat hazard. Hazardu se lze zbavit*. Studie. Občanské sdružení Brnění, Brno, 23 s. [online]. [cit. 29-12-11]. Dostupné z: <<http://www.osbrneni.cz/wp-content/uploads/2011/12/Jak-ve-Vasi-obci-regulovat-hazard.pdf>>

HOLLAN, M. (2011): *Možnosti a povinnosti regulace hazardu z pozice obce*. Studie. Občanské sdružení Brnění a iniciativa Stop Hazardu, Brno, 10 s. [online]. [cit. 27-11-11]. Dostupné z: <<http://www.osf.cz/publikace/moznosti-a-povinnosti-regulace-hazardu-z-pozice-obce>>

JALŮVKA, R., WARTUSCHOVÁ, T. (2012): Výzkum veřejného mínění *Spokojenost občanů s životem v městě CHEB*. IPSOS Public Affairs, Praha, 65 s. [online]. [cit. 3-1-12]. Dostupné z: <<http://www.mestocheb.cz/podrobne-vysledky-vyzkumu-verejneho-mineni-spokojenost-obcanu-s-zivotem-ve-meste-chebu/d-939265>>

Ministerstvo financí (2009): *Metodická příručka k povolovacímu procesu, kontrole provozu a vyúčtování provozu výherních hracích přístrojů – s platností od 1. července 2009*, Praha, 46 s. [online]. [cit. 5-1-12]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/podminky_povolovani_48556.html>

Ministerstvo financí (2009): *Rozhodnutí Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi Ministerstva financí č.j.: 34/44009/2009 ze dne 15. května 2009* [online]. [cit. 5-11-11]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/podminky_povolovani_48010.html>

NOVOTNÝ, J. (2008): *Studie hazardních her v České republice a navrhované změny*. Senát ČR, Praha, 59 s. [online]. [cit. 29-12-11]. Dostupné z: <<http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/Josef-Novotny-Studie-hazardnich-her.pdf>>

RYCHETSKÝ, P. (2011): *Nález Ústavního soudu*. Ústavní soud, Brno, 14 s. [online]. [cit. 5-2-11]. Dostupné z: <<http://www.concourt.cz/clanek/GetFile?id=5369>>

ŘEZÁČOVÁ, L., SALIVAR, L., VLASÁKOVÁ, M. (2010): *Narůstající objem hazardu v ČR na příkladu VHP a IVT*. Semestrální studie. Katedra veřejné a sociální politiky fakulty sociálních věd UK. Institut sociologických studií, Praha, 51 s. [online]. [cit. 3-1-12]. Dostupné z: <<http://stophazardu.cz/uploads/assets//hazard-v-cr-analyza.pdf>>

VARVAŘOVSKÝ, P. (2011): *Závěrečné stanovisko – návrh opatření k nápravě*. Sp. zn.: 2601/2010/VOP/BK, Brno, 16 s. [online]. [cit. 6-1-12]. Dostupné z: <<http://www.osbrneni.cz/wp-content/uploads/2012/01/Ob%C4%8Dan%C3%A9-proti-z%C3%A1vislostem-2601-10-BK-ZSO-1.pdf>>

Internetové odkazy

HOLLAN, M. (2012): *Videoloterní terminály v ČR – historie, kterou tvoří Miroslav Kalousek* [online]. [cit. 31-3-12]. Dostupné z: <<http://www.motejlek.com/hazard-v-cr-historie>>

KUŽELOVÁ, M. (2010): *Evropská ulice – herny, drogy atd.* [online]. [cit. 8-11-11]. Dostupné z: <<http://www.mestocheb.cz/evropska-ulice-herny-drogy-atd/d-933252>>

Tiskové sdělení (2010): *Prezident vetoval zákon o loteriích* [online]. [cit. 5-1-12]. Dostupné z: <<http://www.klaus.cz/clanky/2622>>

TŮMA, O. (2011): *Očima expertů: K opravdové regulaci hazardu máme daleko* [online]. [cit. 6-3-12]. Dostupné z: <<http://www.penize.cz/ekonomika/216925-ocima-expertu-k-opravdove-regulaci-hazardu-mame-daleko>>

Zpravodajství (2012): *Varvařovský se pře s ministrem kvůli hazardu* [online]. [cit. 6-2-12]. Dostupné z: <<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-domova/varvarovsky-se-pre-s-ministerstvem-kvuli-hazardu/>>

Zpravodajství (2012): *Nový loterijní zákon: Jednání přerušena* [online]. [cit. 2-3-12]. Dostupné z: <<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/z-vlady/novy-loterijni-zakon-jednani-prerusena/>>

Zpravodajství (2011): *Cheb začne kontrolovat herny* [online]. [cit. 6-2-12]. Dostupné z: <<http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/Cheb-zacne-kontrolovat-herny-186462>>

IVANIČ, T. (2011): *Město chce, aby herny musely zavírat už v 19 hodin* [online]. [cit. 12-1-12]. Dostupné z: <<http://www.mestocheb.cz/mesto-chce-aby-herny-musely-zavrit-uz-v-19-hodin/d-938564>>

Zpravodajství ČT1 (2012): *Vyhláška v Chebu tvrdě omezuje herny* [online]. [cit. 19-2-12]. Dostupné z: <<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10118379000-udalosti-v-regionech-praha/212411000140118-udalosti-v-regionech/obsah/186653-vyhlaska-v-chebu-tvrde-omezuje-herny/>>

Elektrotechnický zkušební ústav, s.p. - <http://www.ezu.cz/>

ESRI - <http://www.esri.com/>

Iniciativa StopHazardu - <http://stophazardu.cz/index.php/>

Institut pro testování a certifikaci a.s. - <http://www.itczlin.cz/>

Mapy hazardu - <http://sousedstvi.mapyhazardu.cz/>

Mapy města Cheb - <http://cheb.gepro.cz/>

Ministerstvo financí ČR - <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/>

Město Cheb – www.mestocheb.cz

Nadace Open Society Fund - <http://www.osf.cz/>

Občanské sdružení Brnění - <http://www.osbrneni.cz/>

Svaz měst a obcí České republiky - <http://www.smocr.cz>

U.S. Geological Survey - <http://www.usgs.gov/>

Ústavní soud ČR - <http://www.concourt.cz/clanek/internetcs>

13 SEZNAM TABULEK A OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Kombinace využití metody klastrů a metody hot spot, Bronx, New York (2002)

Tabulka 1: Srovnání vybraných aspektů výherních hracích zařízení v ČR

Příloha 1: Podíl jednotlivých druhů her na vložených částkách v roce 2009

Příloha 2: Podíl jednotlivých druhů her na vložených částkách v roce 2010

Příloha 3: Tržní podíl jednotlivých druhů her podle vsazených částek – vývoj v letech 2002 - 2008

Příloha 4: Podíl jednotlivých typů účelů na celkových výdajích na veřejně prospěšné účely v roce 2008

Příloha 5: Finance v hazardních hrách v letech 2009 – 2010

Příloha 6: Mapa nebezpečných míst v Chebu

Příloha 7: Možnosti umístění zábavních zařízení podle Obecně závazné vyhlášky 4/2004

Příloha 8: Mapa srovnání využití území a rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry v Chebu k roku 2012

Součástí práce jsou také volně vložené mapy:

Mapa 1: Vývoj regulace podniků s výherními hracími zařízeními ve městě Cheb mezi lety 2002 – 2009

Mapa 2: Přehled budov uvedených v § 17, odst. 11, zákona č. 202/1990 o loteriích a jiných podobných hrách k roku 2011

Mapa 3: Místa v lokalitě Svatý Kříž určená k provozu hazardních her mezi lety 2006 – 2011

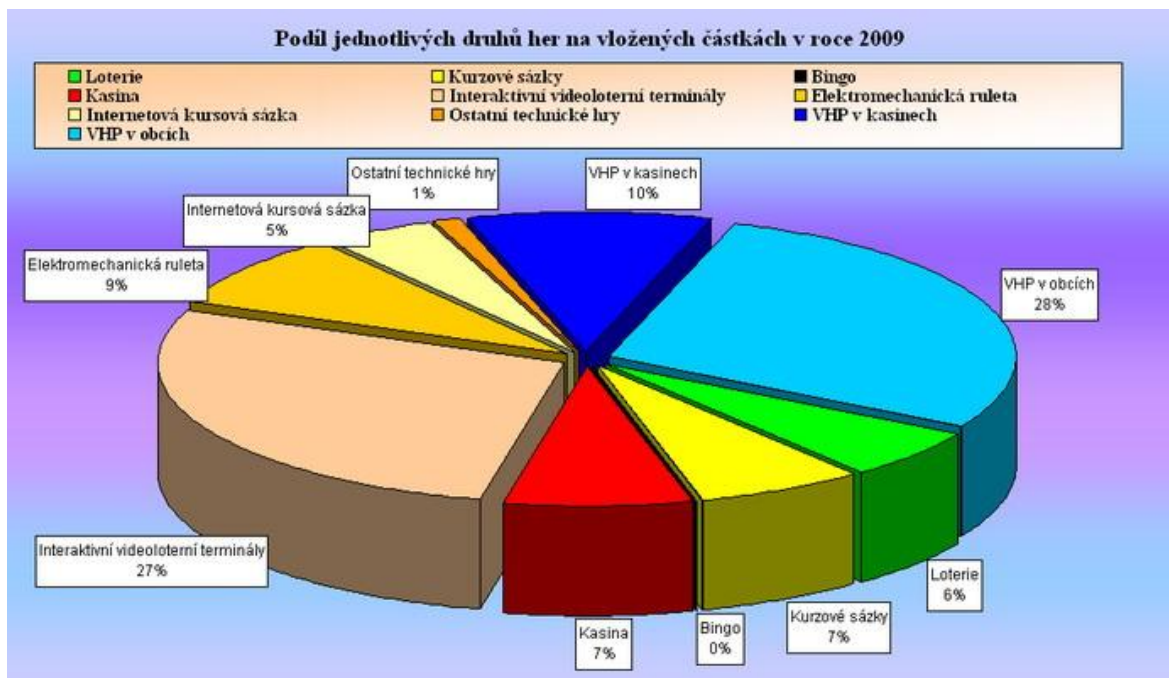
Mapa 4: Lokality dané vyhláškou č. 7/2011 s omezenou provozní dobou v podnicích bez VHZ a podniky zaměřené na hazardní hry ve městě Cheb k roku 2011

Mapa 5: Rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry k roku 2011

Mapa 6: Situace ve městě Cheb k 15.3.2012

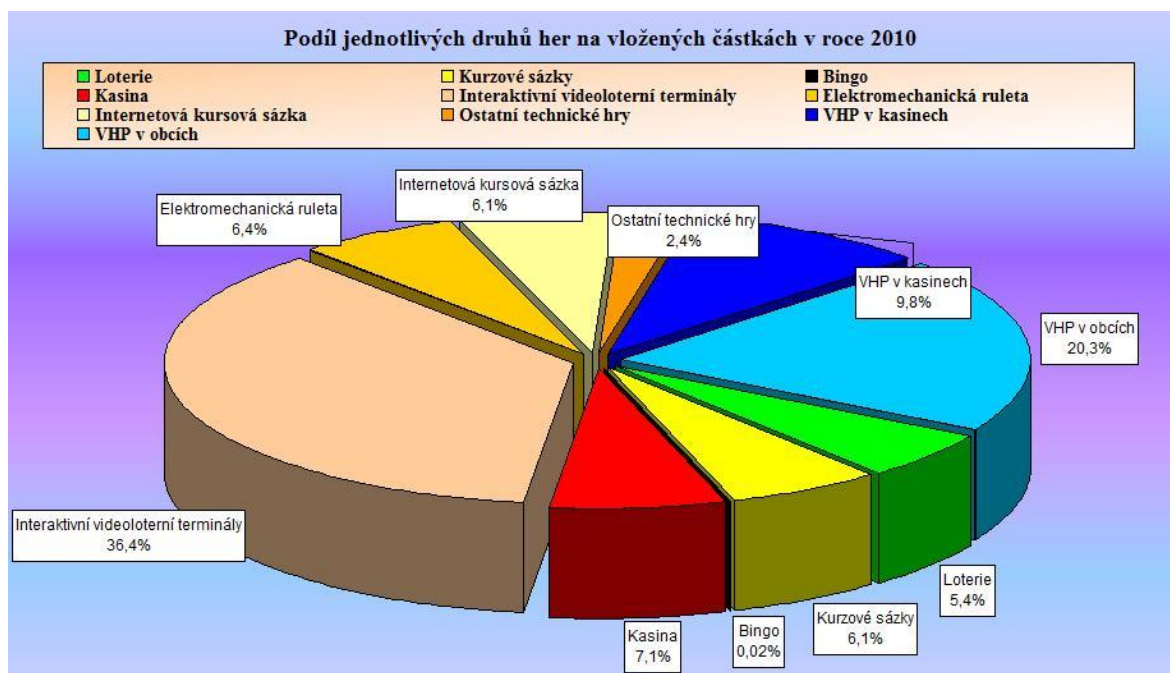
14 PŘÍLOHY

Příloha 1: Podíl jednotlivých druhů her na vložených částkách v roce 2009

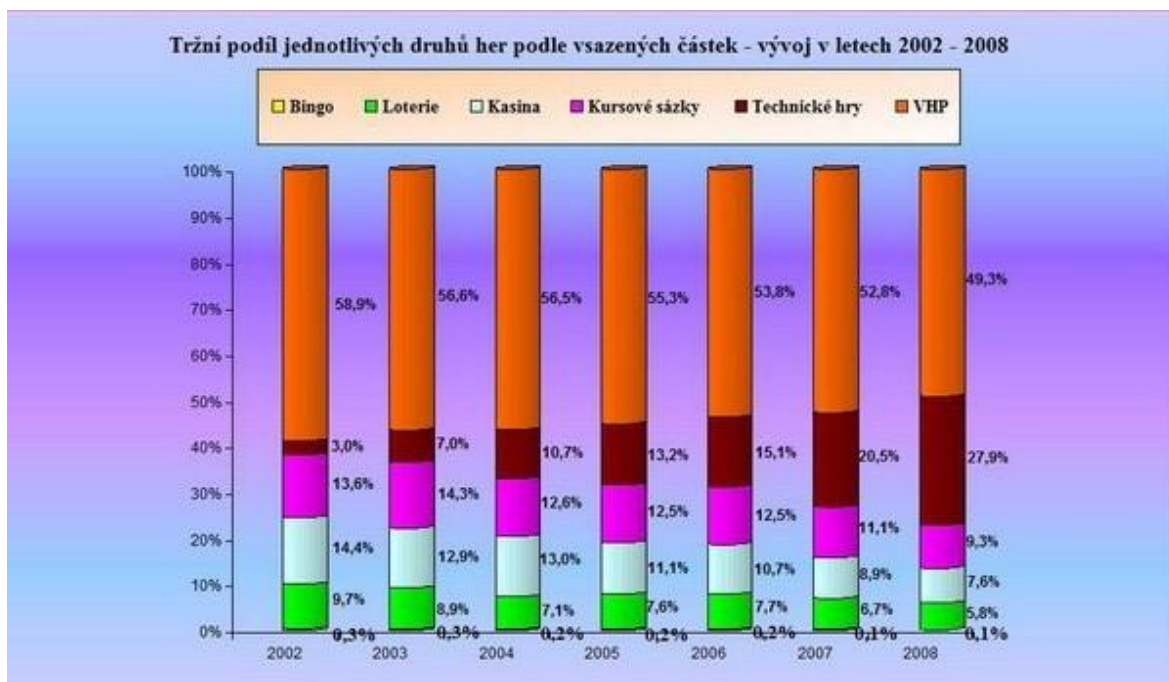
Převzato z: Ministerstvo financí ČR 2012

Příloha 2: Podíl jednotlivých druhů her na vložených částkách v roce 2010

Převzato z: Ministerstvo financí ČR 2012

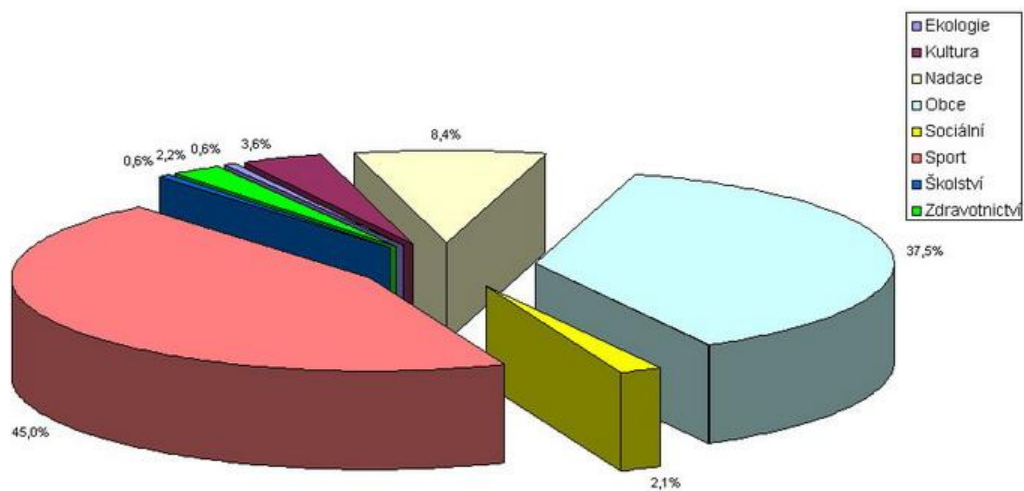
Příloha 3: Tržní podíl jednotlivých druhů her podle vsazených částek – vývoj v letech 2002 - 2008

Převzato z: Ministerstvo financí ČR 2012

Příloha 4: Podíl jednotlivých typů účelů na celkových výdajích na veřejně prospěšné účely v roce 2008

Podíl jednotlivých typů účelů na celkových výdajích na veřejně prospěšné účely v roce 2008

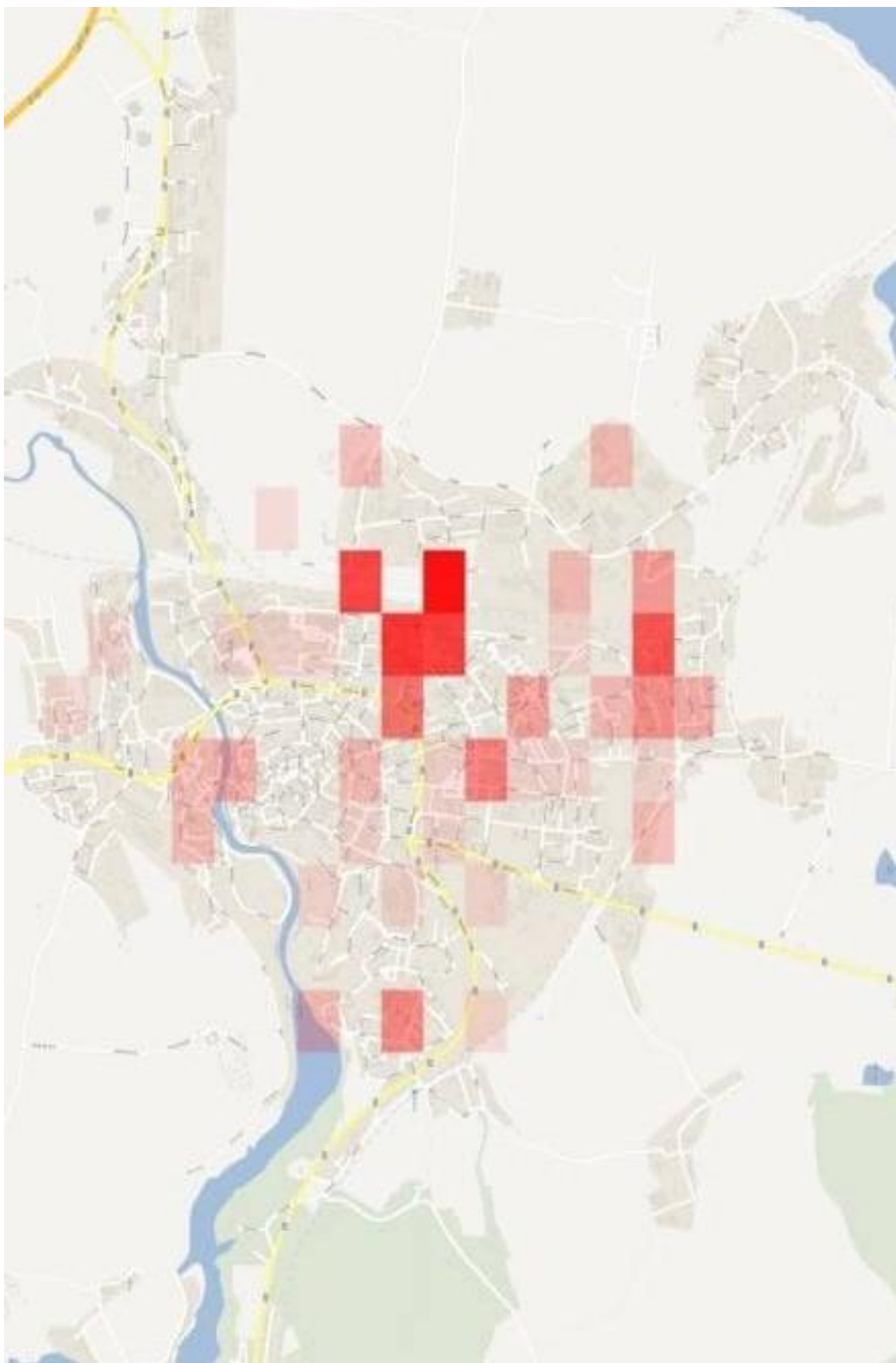
Převzato z: Ministerstvo financí ČR 2012

Příloha 5: Finance v hazardních hrách v letech 2009 – 2010

v mil. Kč	Rok	Vloženo	Vyplaceno	Příjmy ze hry	VPÚ
Interaktivní videoloterní terminály	2009	35 395	25 769	9 626	1 192
	2010	45 707	33 189	12 518	1 635
VHP	2009	48 728	36 575	12 153	678
	2010	37 812	29 068	8 744	424
v obcích	2009	36 116	25 791	10 325	506
	2010	25 447	18 282	7 165	309
v kasínech	2009	12 612	10 784	1 828	172
	2010	12 365	10 786	1 579	115

Zdroj: Ministerstvo financí 2012

Příloha 6: Mapa nebezpečných míst v Chebu

Převzato z: Výzkum veřejného mínění ve městě Cheb 2012

Příloha 7: Možnosti umístění zábavních zařízení podle Obecně závazné vyhlášky 4/2004

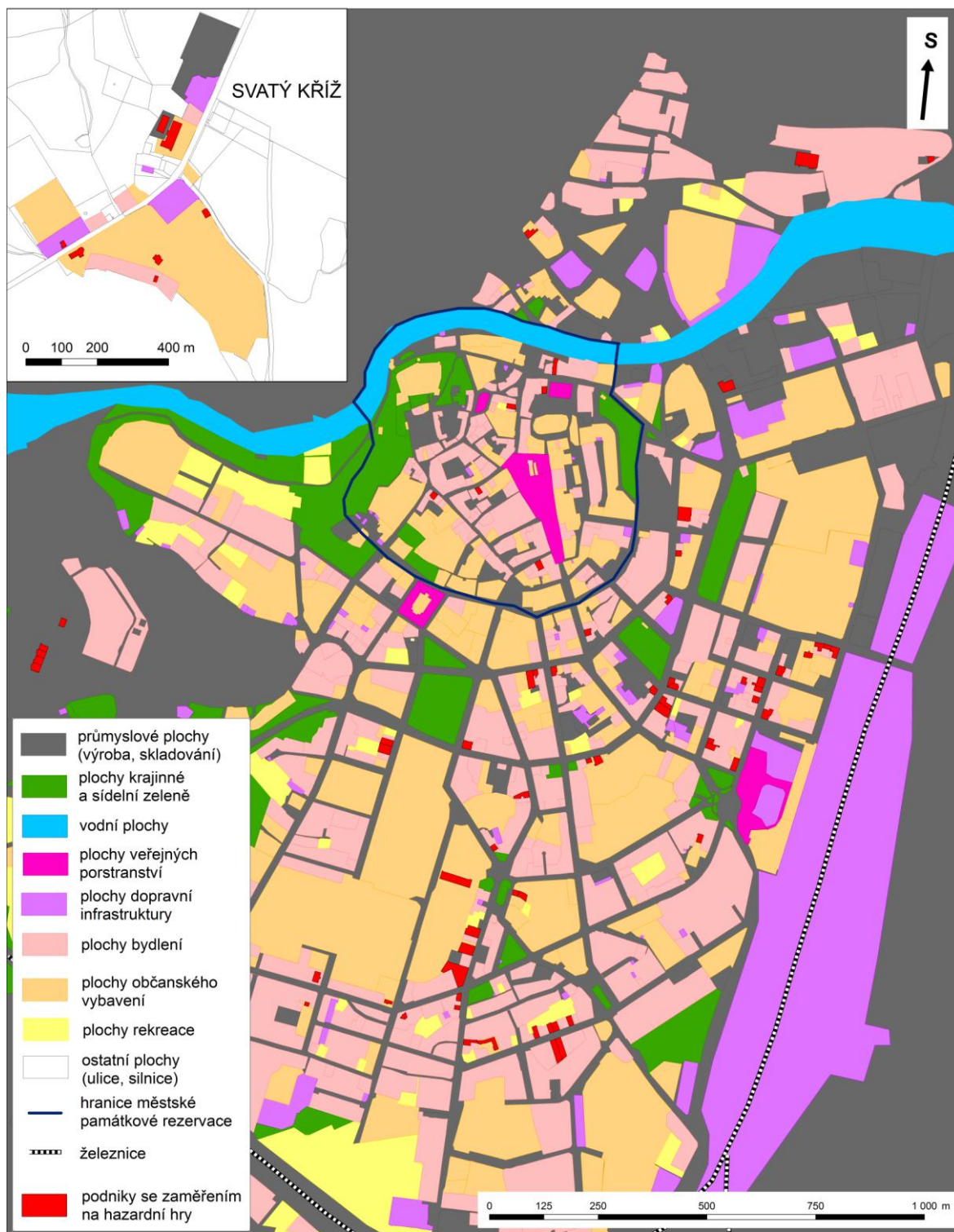
Vyhláška č. 4/2004	je přijatelné umístit	je přijatelné umístit (mimo herny, diskotéky, noční kluby, erotické salony)	není přijatelné umístit
Oblast městské památkové rezervace		x	
Plochy občanského vybavení	x		
Plochy veřejných prostranství		x	
Plochy bydlení		x	
Čisté bydlení			x
Bydlení venkovského typu			x
Průmyslové oblasti	x		
Zahrádky, chatové osady			x
Plochy rekreace (koupaliště aj.)	x		

Zdroj: Obecně závazná vyhláška 4/2004

Poznámka: zábavní zařízení = herny, kasina, diskotéky, noční kluby, erotické salony, taneční sály a další, čisté bydlení = bydlení vysoké kvality s vysokým podílem zeleně a nezbytným vybavením pro potřeby jeho obyvatel

Příloha 8: Mapa srovnání využití území a rozmístění podniků se zaměřením na hazardní hry v Chebu k roku 2012

SROVNÁNÍ VYUŽITÍ ÚZEMÍ A ROZMÍSTĚNÍ PODNIKŮ SE ZAMĚŘENÍM NA HAZARDNÍ HRY V CHEBU K ROKU 2012

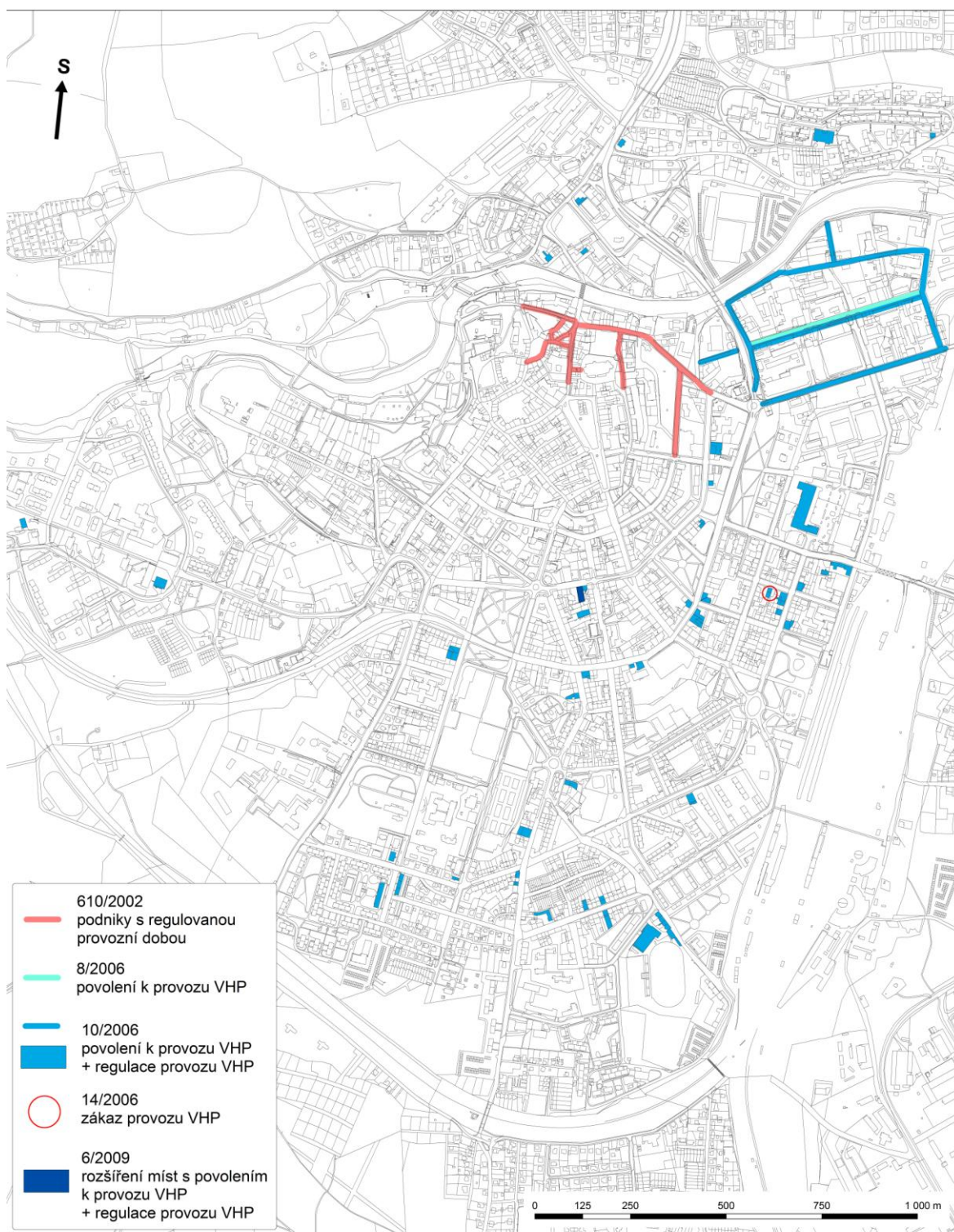

KOMÁRKOVÁ, Petra, Cheb, 2012, zdroj: MěÚ Cheb, Policie města Cheb, <http://cheb.gepro.cz/>

Zdroj: MěÚ Cheb, Policie města Cheb, www.cheb.gepro.cz

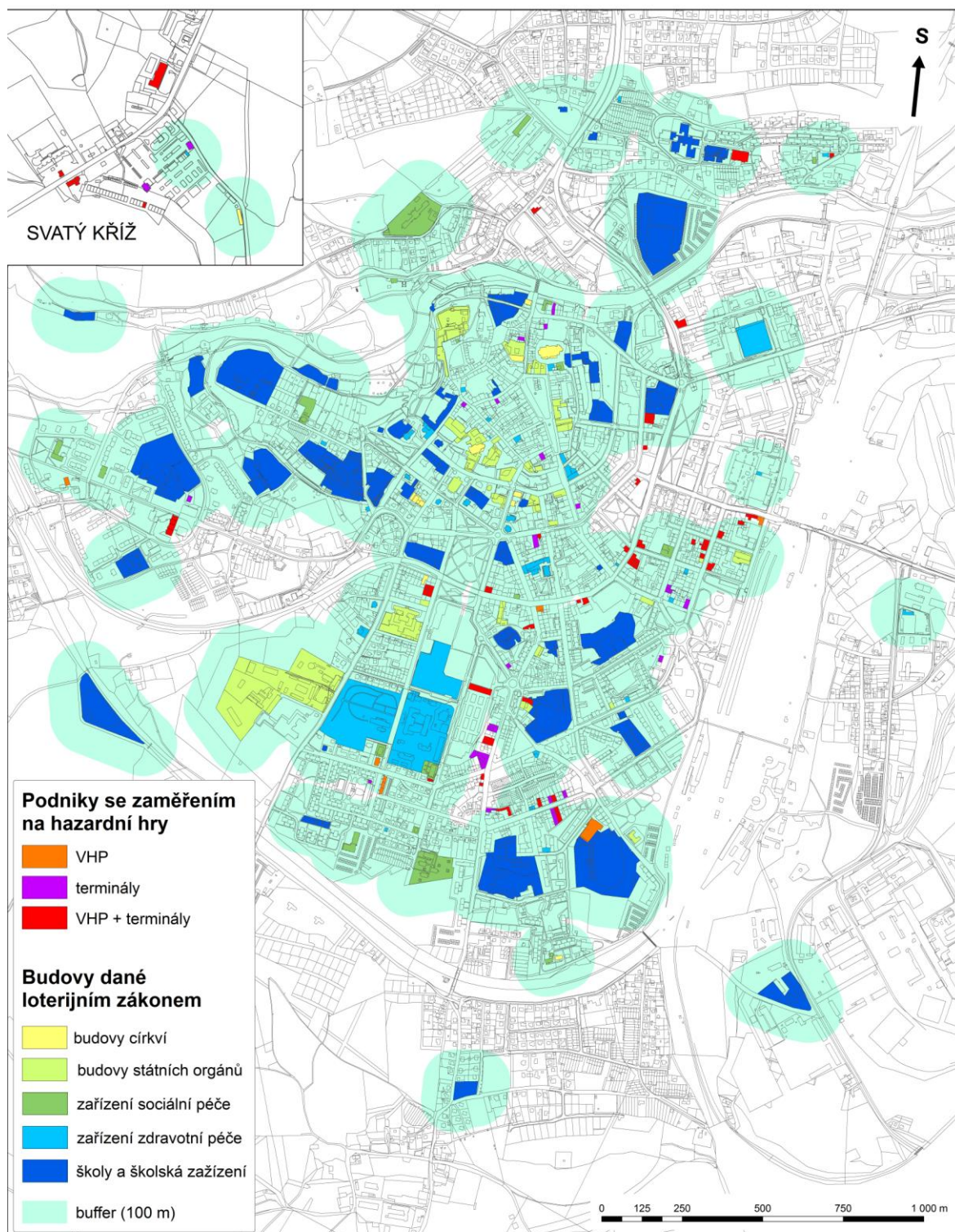
Příložené mapy:

VÝVOJ REGULACE PODNIKŮ S VÝHERNÍMI HRACÍMI ZAŘÍZENÍMI VE MĚSTĚ CHEB MEZI LETY 2002 - 2009

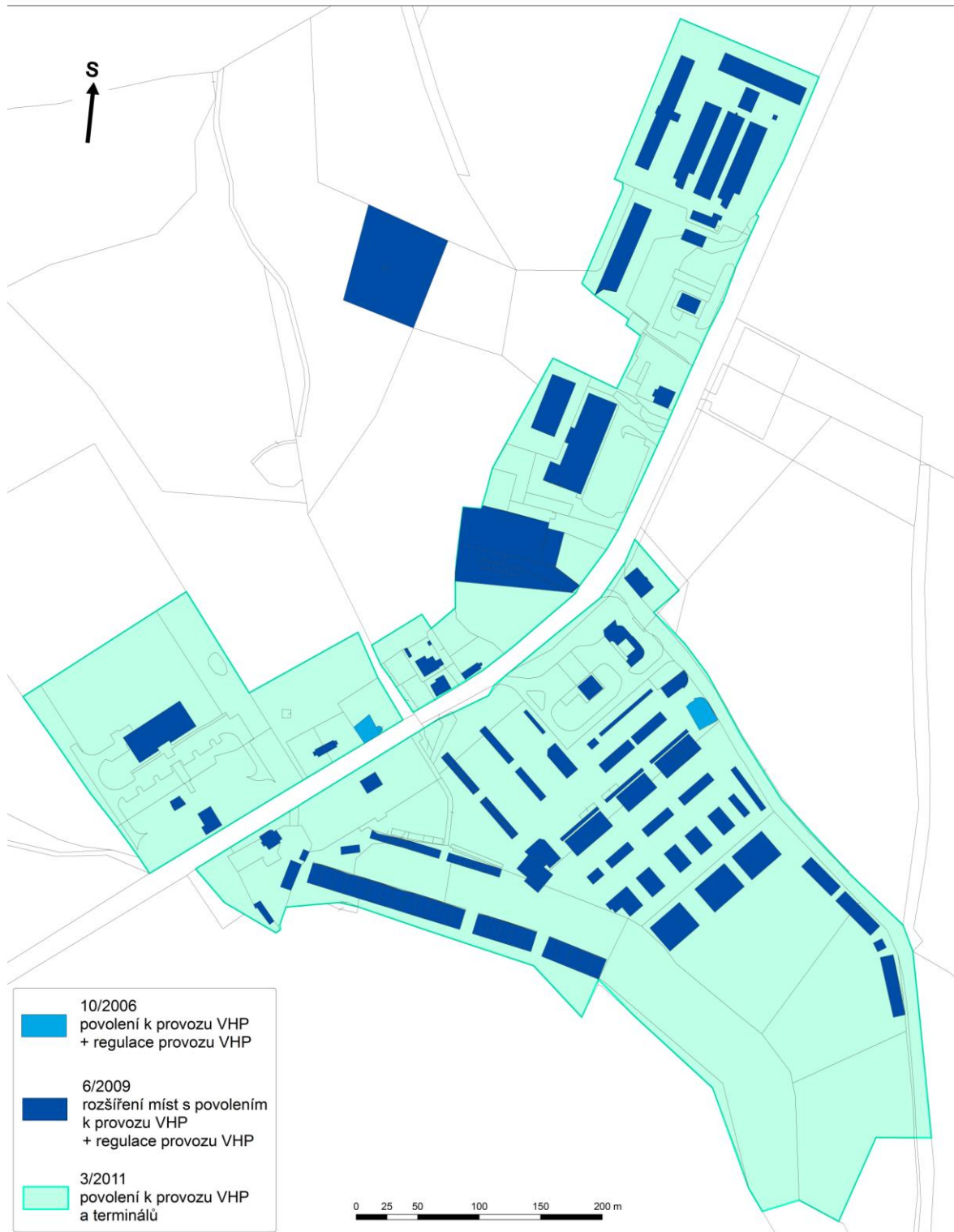
KOMÁRKOVÁ, Petra, Cheb, 2011, zdroj: MěÚ Cheb, OZV

PŘEHLED BUDOV UVEDENÝCH V § 17, ODSŤ. 11, ZÁKONA č. 202/1990
O LOTERIÍCH A JINÝCH PODOBNÝCH HRÁCH V CHEBU K ROKU 2011

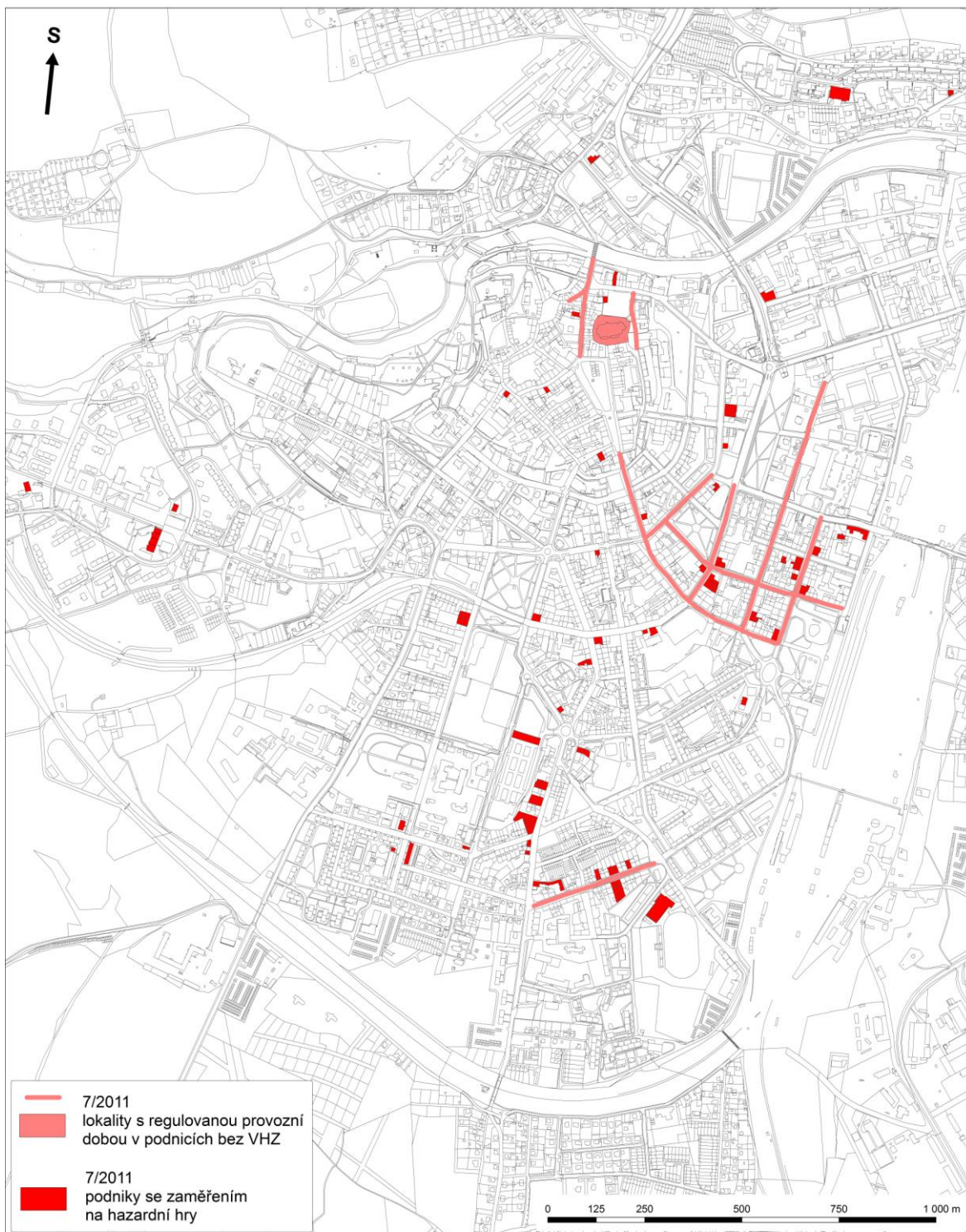
KOMÁRKOVÁ, Petra, Cheb, 2011, zdroj: MěÚ Cheb, Policie města Cheb

MÍSTA V LOKALITĚ SVATÝ KŘÍŽ URČENÁ K PROVOZU HAZARDNÍCH HER MEZI LETY 2006 - 2011

KOMÁRKOVÁ, Petra, Cheb, 2011, zdroj: MěÚ Cheb, OZV

LOKALITY DANÉ VYHLÁŠKOU č. 7/2011 S OMEZENOU PROVOZNÍ DOBOU
V PODNICÍCH BEZ VHZ A PODNIKY ZAMĚŘENÉ NA HAZARDNÍ HRY
VE MĚSTĚ CHEB K ROKU 2011

KOMÁRKOVÁ, Petra, Cheb, 2011, zdroj: MěÚ Cheb, Policie města Cheb, OZV

ROZMÍSTĚNÍ PODNIKŮ SE ZAMĚŘENÍM NA HAZARDNÍ HRY K ROKU 2011

KOMÁRKOVÁ, Petra, Cheb, 2011, zdroj: MěÚ Cheb, Policie města Cheb

SITUACE VE MĚSTĚ CHEB K 15.3.2012

